

การถอดรหัสความหมายภาพเด็กของผู้ชม

การศึกษาเรื่องการถอดรหัสความหมายภาพเด็กของผู้ชมในละครโทรทัศน์ช่วงไพรม์ไทม์เป็นการศึกษาเปรียบเทียบการถอดรหัสของผู้ชม 2 กลุ่มคือผู้ชมกลุ่มเด็กและกลุ่มผู้ใหญ่ ผู้วิจัยได้ใช้การจัดสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยแบ่งเป็นเด็ก 3 กลุ่มๆ ละ 8 คนและผู้ใหญ่ 3 กลุ่มๆ ละ 8 คน เพื่อให้เห็นภาพการถอดรหัสความหมายของกลุ่มผู้ชมที่มีความหลากหลายได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

จากการจัดการสนทนากลุ่มผู้ชมทั้งเด็กและผู้ใหญ่พบว่า การถอดรหัสของผู้ชมต่อภาพเด็กที่ปรากฏในละครโทรทัศน์ช่วงไพรม์ไทม์ ดังนี้

จากการวิเคราะห์ภาพเด็กและศึกษากระบวนการสร้างภาพเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงไพรม์ไทม์พบว่าภาพเด็กที่ปรากฏในละครโทรทัศน์และในความคิดของผู้ผลิตละครโทรทัศน์มีอายุอยู่ในช่วง 6-9 ปี ผู้วิจัยจึงกำหนดอายุของผู้ชมเด็กที่ต้องการศึกษาเป็นวัยเดียวกับภาพเด็กในละครโทรทัศน์ โดยกลุ่มตัวอย่างมีดังนี้

- เด็ก

กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วยเด็กจำนวน 8 คน ได้แก่

1. ด.ญ. จ๊ะจ๋า อายุ 6 ปี
2. ด.ญ. น้ำฝน อายุ 6 ปี
3. ด.ญ. มิ่ง อายุ 7 ปี
4. ด.ช. มะฟูซ อายุ 7 ปี
5. ด.ญ. พิงกี้ อายุ 8 ปี
6. ด.ช. เอ็กซ์ อายุ 8 ปี
7. ด.ญ. กิม อายุ 9 ปี
8. ด.ช. เฟรม อายุ 9 ปี

กลุ่มที่ 2

1. ด.ญ. แทน อายุ 7 ปี
2. ด.ญ. มะปราง อายุ 7 ปี
3. ด.ญ. ปิง อายุ 9 ปี
4. ด.ช. ไปป์ อายุ 8 ปี
5. ด.ช. ปลื้ม อายุ 6 ปี
6. ด.ช. ไพร์ อายุ 6 ปี
7. ด.ช. สี่ อายุ 9 ปี
8. ด.ช. เปา อายุ 8 ปี

กลุ่มที่ 3

1. ด.ญ. กระต่าย อายุ 6 ปี
2. ด.ญ. หมิง อายุ 7 ปี
3. ด.ญ. แอน อายุ 8 ปี
4. ด.ช. ปิงปิง อายุ 8 ปี
5. ด.ช. บั้นบัน อายุ 6 ปี
6. ด.ช. นนท์ อายุ 7 ปี
7. ด.ช. แบ่งบัน อายุ 9 ปี
8. ด.ช. เอ อายุ 9 ปี

- ผู้ใหญ่

กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วยผู้ใหญ่จำนวน 8 คน ได้แก่

1. นายวรุฒิ อายุ 30 ปี
2. นางสาวอุษณีย์ อายุ 30 ปี
3. นางสาวพิมพ์พรณ อายุ 25 ปี
4. นางสาวแอนนิต้า อายุ 26 ปี
5. นางสาวจินตนา อายุ 25 ปี

6.	นายณัฐพล	อายุ 28 ปี
7.	นางสาวอัมพร	อายุ 28 ปี
8.	นางสาวชนกานต์	อายุ 27 ปี

กลุ่มที่ 2

1.	นางสาว สมพิศ	อายุ 40 ปี
2.	นางกัลยา	อายุ 37 ปี
3.	นางสาวนุศรา	อายุ 31 ปี
4.	นางสาวจารึก	อายุ 33 ปี
5.	นางสมนึก	อายุ 35 ปี
6.	นางปราณี	อายุ 38 ปี
7.	นายไสว	อายุ 37 ปี
8.	นายพิชัย	อายุ 31 ปี

กลุ่มที่ 3

1.	นางสาวกานดา	อายุ 41 ปี
2.	นางสาวน้ำฝน	อายุ 41 ปี
3.	นางน้อย	อายุ 45 ปี
4.	นางแก้ว	อายุ 43 ปี
5.	นางยุไล	อายุ 48 ปี
6.	นางวิภา	อายุ 50 ปี
7.	นางวลัย	อายุ 47 ปี
8.	นายพิเชษฐ	อายุ 45 ปี

ผู้วิจัยทำการเลือกจากสำคัญที่ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์ตั้งใจสื่อความหมาย บางอย่างเกี่ยวกับภาพเด็กในละครโทรทัศน์ช่วงไพรม์ไทม์ทั้งสี่เรื่องถึงผู้ชมทั้งกลุ่มเด็กและผู้ใหญ่ โดยผู้วิจัยได้เลือกจากสำคัญที่มีความหมายเหล่านี้ให้เด็กได้ชมและสอบถามถึงความคิดเห็นที่ได้ จากการชมตัวอย่างภาพเด็กที่น่าเสนอในละครโทรทัศน์ช่วงไพรม์ไทม์ทั้ง 4 เรื่อง ดังนี้

5.1 ราชนิหมอลำ

เด็กกลุ่มที่ 1

ก. คำนาง : ตัวอย่างจากละครโทรทัศน์เป็นฉากที่เปิดให้เห็นปัญหาความยากจนของครอบครัวที่ประกอบด้วยพ่อ แม่ คำนางและนิมที่ยังเป็นเด็กทารก และคำนางไปช่วยแม่ขายขนมหวาน แต่สองแม่ลูกถูกแม่ค้าที่ขายอยู่ก่อนไล่ที่ไม่ให้ขายและถูกทำร้าย

จากการรับชมตัวอย่างฉากจากละครโทรทัศน์เรื่องราชนิหมอลำ ผู้ชมเด็กกลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสความหมายในประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

- ลักษณะตัวละคร เด็กกลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสความหมายได้ว่าคำนางเป็นเด็กหญิงชนชั้นล่าง เป็นคนต่างจังหวัด รักพ่อแม่และน้อง และมีความสามารถด้านการร้องเพลง

“เขาจน เป็นเด็กดี รักแม่”

(มะฟูซ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ร้องเพลงเก่ง เป็นคนบ้านนอก แล้วก็เด็กดี”

(กิม, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เขาเป็นเด็กดี ช่วยแม่ร้องเพลงกล่อมน้องด้วย”

(มิ่ง, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กดี ร่ำเริง บ้านเขาจน” (พิงกี้, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“คำนางเป็นเด็กดี ใจดี รักพ่อแม่แล้วก็รักน้อง”

(น้ำฝน, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

จากคำสัมภาษณ์แสดงให้เห็นว่าลักษณะการถอดรหัสของเด็กจะสนใจในสิ่งที่เห็นได้ชัดเจน เป็นสิ่งภายนอก เช่น จากการกระทำ จากคำพูด เป็นสิ่งที่ไม่ซับซ้อน

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ เด็กกลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสความหมายที่ผู้ผลิตต้องการนำเสนอได้ว่าเด็กหญิงค่านางมีความกตัญญูซึ่งเป็นความสำนึกที่ดี (Conscience) รักแม่ ช่วยแม่ทำงาน เมื่อแม่ถูกทำร้ายบาดเจ็บก็ห่วงใยแม่ อยากช่วยเหลือแม่

“เป็นเด็กดี ช่วยแม่ทำงาน เลี้ยงน้อง”

(เฟรม, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นลูกกตัญญู ช่วยงานแม่ เป็นห่วงแม่”

(พิงกี้, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“กตัญญูค่ะ”

(จีจ๋า, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กดี รักแม่ ช่วยร้องเพลงกล่อมน้อง”

(เอ็กซ์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ร้องเพลงเก่งเหมือนแม่ รักแม่ ช่วยแม่ขายขนม”

(น้ำฝน, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

ข. นิ้ม: ตัวอย่างจากละครโทรทัศน์เป็นฉากที่นิ้มคอยดูแลพ่อ พาพ่อตาบอดไป เป้าแคนแลกเงินที่หน้าศูนย์การค้าแห่งหนึ่ง

จากการรับชมตัวอย่างจากละครโทรทัศน์ ผู้ชมเด็กกลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสความหมายในประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

- ลักษณะตัวละคร นิ้มเป็นเด็กผู้หญิงชนชั้นล่าง เป็นคนร่าเริง ขยัน รู้หน้าที่ของตัวเอง รักพ่อ เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อและคอยดูแลพ่อ

“นึ่มกับเด็กคนที่แล้วที่ชื่อค่านางเขาจนเหมือนกัน นึ่มเป็นเด็กดี
เขารักพ่อมากค่ะ”

(พิงกี้, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เขาเป็นคนจน เลยต้องไปขอทานกับพ่อ”

(มะฟูซ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“พ่อของนึ่มตาบอด นึ่มพาพ่อไปทุกที่”

(น้ำฝน, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กดี ไร่เจิง รักพ่อแล้วก็เชื่อฟังที่พ่อสอนครับผม”

(เฟรม, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กดี พอพ่อสอนนึ่ม นึ่มก็เชื่อฟังค่ะ”

(จีจะจำ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ผลิตต้องการนำเสนอเรื่องความสำนึกที่ดี (Conscience) ของนึ่มที่เป็นเด็กกตัญญู รักและดูแลพ่อ ขณะเดียวกันก็ต้องการนำเสนอเรื่องการอบรมสั่งสอนของผู้ใหญ่ต่อเด็ก (Socialization)

เด็กกลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสความหมายได้ว่านึ่มเป็นเด็กหญิงชนชั้นล่าง มีฐานะยากจน แต่เป็นเด็กดี กตัญญู ดูแลพ่อบาบอด เชื่อฟังคำสอนของพ่อและรู้หน้าที่ ซึ่งเป็นความหมายเรื่องความสำนึกที่ดี (Conscience) และการอบรมสั่งสอนของผู้ใหญ่ (Socialization) ตรงที่เด็กมีหน้าที่เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่

“เป็นเด็กดี ช่วยเหลือพ่อที่ตาบอด”

(เอ็กซ์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นคนกตัญญูครับ”

(เฟรม, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“นึมเป็นเด็กดี กตัญญู เชื่อฟังที่พ่อสอน”

(มิ่ง, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กดี เชื่อฟังพ่อ กตัญญู พาพ่อไปทำงานเป็นขอมาน”

(กิม, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

จากการรับชมตัวอย่างภาพเด็กหญิงค่านางและนึมจากเรื่องราวขี้นมอลำ พบว่าเด็กกลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องลักษณะอุปนิสัยภาพเด็กทั้งสองคนได้ เช่น เป็นเด็กชนชั้นล่าง ยากจน และยังถอดรหัสเรื่องความสำนึกที่ดี (conscience) ได้แก่ ความกตัญญูและการอบรมสั่งสอนของผู้ใหญ่ (Socialization) ได้

ในการถอดรหัสของเด็กกลุ่มที่ 1 พบว่าเด็กถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุด เช่น การแสดงออก บทสนทนา การกระทำ เป็นต้น แต่มองข้ามรายละเอียดที่ต้องใช้การตีความในระดับที่ลึกซึ้งมากขึ้น เช่น การใส่รหัสความหมายผ่านฉาก การแต่งกายและอุปกรณ์ประกอบฉาก เป็นต้น

ในการถอดรหัสของเด็กกลุ่มที่ 1 มีเด็ก 5 คนจาก 8 คนที่ถอดรหัสในเรื่องการทำงานของเด็ก ได้แก่ เด็กหญิงค่านางช่วยแม่ทำงานและนึมพาพ่อไปทำงานเป่าแคนแลกเงิน แต่เด็กกลุ่มที่ 1 มองข้ามเรื่องการศึกษาไป

ปัจจัยด้านอายุไม่มีผลต่อการถอดรหัสของเด็ก แต่ปัจจัยที่ส่งผลคือการติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องราวขี้นมอลำอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสของเด็กเองและความสามารถในการสื่อสารความคิดของเด็ก โดยจะสังเกตเห็นว่าเด็กกลุ่มที่ 1 เลือกใช้คำในการสื่อสารรหัสความหมายที่ค่อนข้างชัดเจนและง่าย ไม่ซับซ้อน เช่นการที่เด็กหญิงค่านางและนึมดูแลพ่อแสดงว่าเป็นเด็กดีและเป็นเด็กกตัญญู

ผู้ใหญ่อายุกลุ่มที่ 1

ก. คำนาง : ตัวอย่างจากละครโทรทัศน์เป็นฉากที่เปิดให้เห็นปัญหาความยากจนของครอบครัวที่ประกอบด้วยพ่อ แม่ คำนางและนินมที่ยังเป็นเด็กทารก และคำนางไปช่วยแม่ขายขนมหวาน แต่สองแม่ลูกถูกแม่ค้าที่ขายอยู่ก่อนไล่ที่ไม่ให้ขายและถูกทำร้าย

จากการรับชมตัวอย่างฉากจากละครโทรทัศน์เรื่องราชินีหมอลำ ผู้ชมผู้ใหญ่อายุกลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสความหมายในประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

- ลักษณะตัวละคร ผู้ใหญ่อายุกลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสความหมายได้ว่าคำนางเป็นเด็กหญิงชนชั้นล่าง เป็นคนต่างจังหวัด ได้รับโอกาสทางการศึกษา เป็นเด็กร่าเริง สุขภาพจิตดี รักพ่อแม่และน้อง และมีความสามารถด้านการร้องเพลง

“ขยัน ร่าเริง ถึงจะจน ลำบาก แต่ครอบครัวก็อบอุ่น รักกัน”

(วรวุฒิ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กต่างจังหวัดแถบอีสาน จนๆ แต่ร่าเริงแจ่มใส เป็นเด็กดี”

(ชนกานต์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กดี รู้หน้าที่เวลาเรียนก็ตั้งใจ เวลาเล่นก็เล่น
แล้วยังช่วยพ่อทำงานด้วย”

(พิมพรรณ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กดี เก่ง ทำงานไปด้วยเรียนไปด้วย ร้องเพลงเก่งเหมือนแม่”

(อัมพร, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ใหญ่อายุกลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสความหมายที่ผู้ผลิตต้องการนำเสนอได้ว่าเด็กหญิงคำนางมีความกตัญญูซึ่งเป็นความสำนึกที่ดี (Conscience) รักแม่ช่วยแม่ทำงาน เมื่อแม่ถูกทำร้ายบาดเจ็บก็ห่วงใยแม่ อยากช่วยเหลือแม่

“กตัญญู”

(จินตนา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กกตัญญู รักพ่อแม่ ยอมเหนื่อยเพื่อพ่อแม่ ช่วยทำงาน ช่วยเลี้ยงน้อง”

(แอนนิต้า, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กดี ขยัน รับผิดชอบ ช่วยพ่อแม่ทำงาน”

(ชนกานต์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“กตัญญู รู้จักคิด รู้หน้าที่ของตัวเอง รักแม่”

(ณัฐพล, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

ข. นิ้ม: ตัวอย่างจากละครโทรทัศน์เป็นฉากที่นิ้มคอยดูแลพ่อ พาพ่อตาบอดไป
เป่าแคนแลกเงินที่หน้าศูนย์การค้าแห่งหนึ่ง

จากการรับชมตัวอย่างจากละครโทรทัศน์ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัส
ความหมายในประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

- ลักษณะตัวละคร นิ้มเป็นเด็กผู้หญิงชนชั้นล่าง ไม่ได้มีโอกาสทาง
การศึกษา เป็นเด็กไร้เร่ สุขภาพจิตดี ขยัน รู้หน้าที่ของตัวเอง รักพ่อ เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อและ
คอยดูแลพ่อ

“นิ้มเป็นเด็กต่างจังหวัดเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ ไม่ได้เรียนหนังสือ
เพราะต้องดูแลพ่อ พาพ่อไปทำงาน”

(อัมพร, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กดี ขยัน รู้หน้าที่ตัวเองว่าควรจะต้องคอยดูแลพ่อ เชื่อฟังพ่อ ไม่หว่า
งเล่น ห่วงเที่ยว”

(ชนกานต์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กที่รักพ่อตัวเอง ขาดแม่ เหลือพ่อคนเดียว ต้องรักพ่อมาก”

(วรวิมล, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กเก่ง รักพ่อ ดูแลพ่อได้ โดยไม่มีพี่สาว พ่อหายไปก็เป็นห่วง แต่ก็มี
อารมณ์เด็กๆ กลัวพี่สาวว่า กลัวว่าพ่อเป็นอะไรไปเล่า”

(พิมพ์วรรณ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ผลิตต้องการนำเสนอเรื่องความสำนึกที่ดี
(Conscience) ของนิ่มที่เป็นเด็กกตัญญู รักและดูแลพ่อ ขณะเดียวกันก็ต้องการนำเสนอเรื่องการ
อบรมสั่งสอนของผู้ใหญ่ต่อเด็ก (Socialization)

“สิ่งที่บอกก็คือเป็นเด็กที่เชื่อฟังผู้ใหญ่ กตัญญู”

(จินตนา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“น่าจะเป็นการสอนเด็กๆ ว่าเด็กดีจะต้องเป็นยังไงบ้าง ก็คือเชื่อฟังคำ
สอนของผู้ใหญ่เหมือนเด็กคนหนึ่งที่พ่อเขาสอนให้ขยันทำงาน เขาก็ขยัน
ทำงาน และมีความกตัญญู รักพ่อ คอยดูแลพ่อ พาพ่อไปทำงาน เป็นตา
แทนพ่อได้เพราะเขารู้หน้าที่ของตัวเอง”

(พิมพ์วรรณ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“นิ่มเป็นตัวอย่างของเด็กที่ดี กตัญญู รักพ่อ เชื่อฟังพ่อ”

(อัมพร, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กรู้จักคิด รู้จักหน้าที่ กตัญญู”

(ชนกานต์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เชื่อฟังคำสอนของพ่อ รักพ่อ”

(แอนนิต้า, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

ผู้ใหญ่ในกลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสลักษณะอุปนิสัยของเด็กหญิงค่านางและน้อมได้ว่าเป็นเด็กชนชั้นล่าง เด็กต่างจังหวัด เป็นเด็กดี และเด็กหญิงค่านางมีความสามารถในการร้องเพลงเก่งเหมือนแม่ ชยัน ตั้งใจเรียนและทำงาน ส่วนน้อมไม่ได้รับโอกาสทางการศึกษาเพราะต้องดูแลพ่อ แต่เป็นเด็กดี ร่าเริง สุขภาพจิตดี กตัญญู ดูแลพ่อตาบอด เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อและรู้หน้าที่ ซึ่งเป็นความหมายเรื่องความสำนึกที่ดี (Conscience) และการอบรมสั่งสอนของผู้ใหญ่ (Socialization) ตรงที่เด็กมีหน้าที่เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่

ในการถอดรหัสของผู้ใหญ่ในกลุ่มที่ 1 พบว่าผู้ใหญ่กลุ่มนี้ถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุด เช่น การแสดงออก บทสนทนา การกระทำ เป็นต้น แต่มองข้ามรายละเอียดที่ต้องใช้การตีความในระดับที่ลึกซึ้งมากขึ้น เช่น การใส่รหัสความหมายผ่านฉาก การแต่งกายและอุปกรณ์ประกอบฉาก เป็นต้น

ในกลุ่มนี้มีผู้ใหญ่ 5 คนที่ถอดรหัสในเรื่องการทำงานของเด็ก และมี 3 คนสนใจเรื่องการศึกษาของเด็ก ได้แก่ เด็กหญิงค่านางเป็นเด็กชยัน มีความรับผิดชอบเรียนและทำงานไปพร้อมกัน ส่วนน้อมไม่ได้รับโอกาสทางการศึกษาเพราะตามพ่อและพี่สาวเข้ามาที่กรุงเทพฯ และต้องคอยดูแลพ่อ พาพ่อไปเป่าแคนแลกเงิน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการถอดรหัสของผู้ใหญ่ในกลุ่มที่ 1 คือการติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องราชินีหมอลำอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสและความสามารถในการสื่อสารความคิดของผู้ใหญ่แต่ละคน

จากการเปรียบเทียบการถอดรหัสความหมายภาพเด็กจากละครเรื่องราชินีหมอลำของเด็กและผู้ใหญ่ในกลุ่มที่ 1 พบว่าทั้งเด็กและผู้ใหญ่สามารถถอดรหัสความหมายด้านลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้มากที่สุด และสามารถถอดรหัสเรื่องความสำนึกที่ดี (Conscience) ได้แก่ความกตัญญู และการอบรมสั่งสอน (Socialization) ได้แก่การที่ผู้ใหญ่มีหน้าที่อบรมสั่งสอนเด็กและเด็กมีหน้าที่เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่

เด็กและผู้ใหญ่ในกลุ่มที่ 1 ถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจน โดยไม่มีความสามารถในการเชื่อมโยงองค์ประกอบเข้ากับภาพรวม เช่น ฉาก การแต่งกายและอุปกรณ์ประกอบฉาก

นอกจากนี้ในการถอดรหัสของผู้ใหญ่พบว่าผู้ใหญ่ให้ความสนใจในเรื่องการศึกษา และการทำงานมากกว่าเด็ก ขณะที่เด็กมองข้ามเรื่องการศึกษาซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวที่พบในชีวิตประจำวันของตนไป แต่สนใจเรื่องคุณสมบัติของการเป็นเด็กดีมากกว่า เช่นเด็กที่ช่วยเหลือดูแลพ่อแม่เป็นเด็กดีและเป็นเด็กกตัญญู

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการถอดรหัสของเด็กและผู้ใหญ่พบว่าขึ้นอยู่กับ การติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องราชินีหมอลำอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัส ความหมายซึ่งผู้ใหญ่มีประสบการณ์มากกว่าจึงสามารถถอดรหัสความหมายได้ครอบคลุมและ ลึกซึ้งกว่าเด็ก นอกจากนี้ในเรื่องการเลือกใช้คำและความสามารถในการสื่อสารความคิด ผู้ใหญ่ สามารถเลือกใช้คำในการสื่อสารความคิดได้เฉพาะเจาะจงมากกว่าเช่นคำนางเป็นเด็กรู้หน้าที่ ถึง จะยากจนและลำบากก็เป็นเด็กดี ตั้งใจเรียนและช่วยพ่อแม่ทำงาน เป็นต้น ขณะที่เด็กเลือกใช้คำที่ มีความหมายกว้างเช่น คำนางและนิมเป็นเด็กดี กตัญญู เป็นต้น

เด็กกลุ่มที่ 2

ก. คำนาง : ตัวอย่างจากละครโทรทัศน์เป็นฉากที่เปิดให้เห็นปัญหาความยากจน ของครอบครัวที่ประกอบด้วยพ่อ แม่ คำนางและนิมที่ยังเป็นเด็กทารก และคำนางไปช่วยแม่ขาย ขนมหวาน แต่สองแม่ลูกถูกแม่ค้าที่ขายอยู่ก่อนไล่ที่ไม่ให้ขายและถูกทำร้าย

จากการรับชมตัวอย่างฉากจากละครโทรทัศน์เรื่องราชินีหมอลำ ผู้ชมเด็กกลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสความหมายในประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

- ลักษณะตัวละคร เด็กกลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสความหมายได้ว่าคำนาง เป็นเด็กหญิงชนชั้นล่าง รำเริง รักพ่อแม่และน้องและมีความสามารถด้านการร้องเพลง

“จน”

(ปลื้ม, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“รักพ่อแม่ รักน้อง”

(แทน, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“ร้องเพลงเพราะ”

(ไฟว์, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“รำเรง ยิ้มแก่ง”

(ไปป์, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ เด็กกลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสความหมายที่ผู้ผลิตต้องการนำเสนอได้ว่าเด็กหญิงค่านางมีความกตัญญูซึ่งเป็นความสำนึกที่ดี (Conscience) รักแม่ช่วยแม่ทำงาน เมื่อแม่ถูกทำร้ายบาดเจ็บก็ห่วงใยแม่ อยากช่วยเหลือแม่

“กตัญญู”

(ไฟว์, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“เป็นเด็กดี รักแม่”

(มะปราง, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“เป็นเด็กดี ช่วยแม่ทำงาน”

(ปิง, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“กตัญญู รักแม่”

(เปา, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

ข. นิ้ม: ตัวอย่างจากละครโทรทัศน์เป็นฉากที่นิ้มคอยดูแลพ่อ พาพ่อตาบอดไปเป่าแคนแลกเงินที่หน้าศูนย์การค้าแห่งหนึ่ง

จากการรับชมตัวอย่างจากละครโทรทัศน์ ผู้ชมเด็กกลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสความหมายในประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

- ลักษณะตัวละคร นิ้มเป็นเด็กผู้หญิงชนชั้นล่าง ไม่มีโอกาสทางการศึกษาเป็นคนรำเรง รักพ่อ เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อและคอยดูแลพ่อ

“จน ไม่ได้เรียนหนังสือ”

(สี, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“เป็นเด็กดี ร่าเริง”

(ปิง, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“ดูแลพ่อ รักพ่อ”

(มะปราง, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“เชื่อฟังพ่อ ร่าเริง อารมณ์ดี”

(สี, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ เด็กกลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องความกตัญญู ซึ่งเป็นความหมายเรื่องความสำนึกที่ดี (Conscience) และการเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อ เป็นความหมายเรื่องการอบรมสั่งสอนของผู้ใหญ่ (Socialization)

“กตัญญู”

(สี, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“เป็นเด็กดี รักพ่อ ดูแลพ่อ”

(ปิง, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“เชื่อฟังพ่อ กตัญญู”

(ไปป์, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“เป็นเด็กดี กตัญญู ดูแลพ่อและเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อ”

(มะปราง, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

จากการรับชมตัวอย่างภาพเด็กหญิงค่านางและน้อมจากรื่องราชินีหมอลำ พบว่า เด็กกลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องลักษณะอุปนิสัยภาพเด็กทั้งสองคนได้ เช่น เป็นเด็ก

ชนชั้นล่าง ยากจน คำนางร้องเพลงเก่งเหมือนแม่และยังถอดรหัสเรื่องความสำนึกที่ดี (conscience) ได้แก่ ความกตัญญูและการอบรมสั่งสอนของผู้ใหญ่ (Socialization) ได้

ในการถอดรหัสของเด็กกลุ่มที่ 2 พบว่าเด็กถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุด เช่น การแสดงออก บทสนทนา การกระทำ เป็นต้น แต่มองข้ามรายละเอียดที่ต้องใช้การตีความในระดับที่ลึกซึ้งมากขึ้น เช่น การใส่รหัสความหมายผ่านฉาก การแต่งกายและอุปกรณ์ประกอบฉาก เป็นต้น

ในการถอดรหัสของเด็กกลุ่มที่ 2 มีเด็ก 1 คนที่ถอดรหัสในเรื่องการศึกษาและเด็ก 1 คนถอดรหัสเรื่องการทำงาน ได้แก่ เด็กหญิงคำนางช่วยแม่ทำงานและน้อมมีฐานะยากจน ไม่ได้เรียนหนังสือ โดยเด็กส่วนใหญ่มองข้ามเรื่องการศึกษาและการทำงานไป

ปัจจัยด้านอายุไม่มีผลต่อการถอดรหัสของเด็ก แต่ปัจจัยที่ส่งผลคือการติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องราชินีหมอลำอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสของเด็กเองและความสามารถในการสื่อสารความคิดของเด็ก โดยจะสังเกตเห็นว่าเด็กกลุ่มที่ 2 เลือกใช้คำในการสื่อสารรหัสความหมายที่ค่อนข้างชัดเจนและง่าย ไม่ซับซ้อน เช่นการที่เด็กหญิงคำนางและน้อมดูแลพ่อแสดงว่าเป็นเด็กดีและเป็นเด็กกตัญญู

ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2

ก. คำนาง : ตัวอย่างจากละครโทรทัศน์เป็นฉากที่เปิดให้เห็นปัญหาความยากจนของครอบครัวที่ประกอบด้วยพ่อ แม่ คำนางและน้อมที่ยังเป็นเด็กทารก และคำนางไปช่วยแม่ขายขนมหวาน แต่สองแม่ลูกถูกแม่ค้าที่ขายอยู่ก่อนไล่ที่ไม่ให้ขายและถูกทำร้าย

จากการรับชมตัวอย่างจากจากละครโทรทัศน์เรื่องราชินีหมอลำ ผู้ชมผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสความหมายในประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

- ลักษณะตัวละคร ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสความหมายได้ว่าคำนางเป็นเด็กหญิงชนชั้นล่าง เป็นคนต่างจังหวัด ได้รับโอกาสทางการศึกษา เป็นเด็กร่าเริง สุขภาพจิตดี รักพ่อแม่และน้อง และมีความสามารถด้านการร้องเพลง

“ก็เป็นเด็กที่ร่าเริง ถือว่าสุขภาพจิตดีนะเพราะถึงจะลำบากแต่ก็ยังยิ้มได้
ยังมีความสุขได้”

(กัลยา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กต่างจังหวัด ครอบครัวเป็นคนอีสานเพราะพ่อเป่าแคน ถึงจะจน
แต่ก็ได้เรียนหนังสือ เกิดมาลำบากเพราะที่บ้านจน ต้องช่วยพ่อแม่ทำงาน
เลี้ยงน้อง”

(นุศรา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“คำนางนี้เป็นนางเอกตอนเด็กๆ ในเรื่องก็จะพูดว่าเป็นเด็กดี ขยัน กตัญญู
ร้องเพลงหมอลำเพราะ”

(ปราณี, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กนำสงสาร ที่บ้านลำบาก ต้องช่วยพ่อแม่ทำงาน ช่วยเลี้ยงน้องด้วย”

(ไสว, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสความหมายที่ผู้ผลิต
ต้องการนำเสนอได้ว่าเด็กหญิงคำนางมีความกตัญญูซึ่งเป็นความสำคัญที่ดี (Conscience) รักแม่
ช่วยแม่ทำงาน เมื่อแม่ถูกทำร้ายบาดเจ็บก็ห่วงใยแม่ อยากช่วยเหลือแม่

“กตัญญู รักพ่อแม่ รู้หน้าที่ของตัวเอง”

(สมพิศ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นลูกที่ดีของพ่อแม่ ช่วยทำงาน ช่วยเลี้ยงน้อง เรียกได้ว่าเป็นเด็ก
กตัญญู”

(จารึก, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“พี่ว่าคนเขียนเขาน่าจะต้องการสื่อเรื่องความกตัญญูของเด็กนะ”

(สมนึก, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“คงเป็นเรื่องความกตัญญู เด็กกตัญญู รักพ่อแม่”

(กัลยา, สัมภาษณ์, 2549)

ข. นิ้ม: ตัวอย่างจากละครโทรทัศน์เป็นฉากที่นิ้มคอยดูแลพ่อ พาพ่อตาบอดไป
เป้าแคนแลกเงินที่หน้าศูนย์การค้าแห่งหนึ่ง

จากการรับชมตัวอย่างฉากจากละครโทรทัศน์ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัส
ความหมายในประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

- ลักษณะตัวละคร นิ้มเป็นเด็กผู้หญิงชนชั้นล่าง ไม่ได้มีโอกาสทาง
การศึกษา เป็นเด็กร่าเริง สุขภาพจิตดี ขยัน รู้หน้าที่ของตัวเอง รักพ่อ เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อและ
คอยดูแลพ่อ

“มีความรับผิดชอบ ดูแลพ่อ”

(พิชัย, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“นิ้มเป็นเด็กยากจน ต้องช่วยพ่อทำงาน ดูแลพ่อตาบอด เป็นเด็กดี ขยัน
รู้หน้าที่ของตัวเองว่าต้องดูแลพ่อ ต้องช่วยพ่อ”

(จารึก, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กดี ร่าเริง น่ารัก ยิ้มแย้มแจ่มใส เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อ”

(นุศรา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เท่าที่ดูเด็กผู้หญิงในเรื่องนี้จะคล้ายกันคือเป็นเด็กอีสาน ครอบครัว
ยากจน ทั้งเด็กที่ชื่อนิ้มแล้วก็คนที่เป็นางเอกตอนเด็กๆ นั้นนะ ชื่ออะไร
นะ แต่คนหนึ่งได้เรียนหนังสือ อีกคนไม่ได้เรียนเพราะเข้ามากรุงเทพฯ
ต้องดูแลพ่อ ช่วยพ่อทำงาน เป็นเด็กดีทั้งคู่ ถึงบ้านจะยากจน แต่ก็ร่าเริง
มีความคิดดี รู้จักคิดนะ”

(ปราณี, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ผลิตต้องการนำเสนอเรื่องความสำนึกที่ดี (Conscience) ของนิ่มที่เป็นเด็กกตัญญู รักและดูแลพ่อ ขณะเดียวกันก็ต้องการนำเสนอเรื่องการอบรมสั่งสอนของผู้ใหญ่ต่อเด็ก (Socialization)

“เป็นเด็กดี มีความกตัญญู ที่พ่อแม่เขาสอนมา มีความรักพ่อ รักแม่”

(สมพิศ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ความน่ารักของเด็กคนนี้อยู่ที่เขาเป็นเด็กกตัญญูรักพ่อ คอยดูแลพ่อ”

(กัลยา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“กตัญญู รักพ่อ เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อ ส่วนใหญ่ละครก็สอนให้เด็กเป็นคนดีอยู่แล้ว คงจะประมาณนี้”

(ปราณี, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“กตัญญู รู้จักคิด เชื่อฟังผู้ใหญ่”

(ไสว, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสลักษณะอุปนิสัยของเด็กหญิงค่านางและนิ่มได้ว่าเป็นเด็กชนชั้นล่าง เด็กต่างจังหวัด มีสุขภาพจิตดีและเป็นเด็กดีแม้ว่าครอบครัวจะไม่สมบูรณ์ก็ไม่ทำตัวเป็นปัญหาหรือเป็นภาระต่อครอบครัวและคนในสังคม นอกจากนี้ยังสามารถถอดรหัสในเรื่องความกตัญญูของนิ่มและค่านางที่ช่วยพ่อแม่ทำงานและดูแลพ่อซึ่งเป็นความหมายเรื่องความสำนึกที่ดี (Conscience) และการอบรมสั่งสอนของผู้ใหญ่ (Socialization) ตรงที่เด็กมีหน้าที่เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่

ในการถอดรหัสของผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 พบว่าผู้ใหญ่กลุ่มนี้ส่วนใหญ่ถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุด เช่น การแสดงออก บทสนทนา การกระทำ เป็นต้น แต่มองข้ามรายละเอียดที่ต้องใช้การตีความในระดับที่ลึกซึ้งมากขึ้น เช่น การใส่รหัสความหมายผ่านฉาก การแต่งกายและอุปกรณ์ประกอบฉาก เป็นต้น โดยมีเพียง 1 คนที่มีถอดรหัสความหมายโดยเชื่อมโยงองค์ประกอบกับภาพรวม เช่น อุปกรณ์ประกอบฉากในเรื่องนี้คือคนที่พ่อเป่า แสดงความหมายเรื่องชาติพันธุ์ คือคนอีสาน เป็นต้น

ในกลุ่มนี้มีผู้ใหญ่ 4 คนที่ถอดรหัสในเรื่องการช่วยพ่อแม่ทำงานของเด็ก และมี 2 คนสนใจเรื่องการศึกษาของเด็ก ได้แก่ เด็กหญิงค่านางมีโอกาสได้เรียนหนังสือแต่นิมไม่มี นอกจากนี้ผู้ใหญ่กลุ่มนี้ยังสนใจในเรื่องบทบาทด้านพฤติกรรมของเด็ก เมื่อครอบครัวยากจนและมีปัญหา พี่สาวต้องช่วยพ่อดูแลเลี้ยงดูน้องสาว

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการถอดรหัสของผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 คือการติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องราชินีหมอลำอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสและความสามารถในการสื่อสารความคิดของผู้ใหญ่แต่ละคน

จากการเปรียบเทียบการถอดรหัสความหมายภาพเด็กจากละครเรื่องราชินีหมอลำของเด็กและผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 พบว่าทั้งเด็กและผู้ใหญ่สามารถถอดรหัสความหมายด้านลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้มากที่สุด และสามารถถอดรหัสเรื่องความสำนึกที่ดี (Conscience) ได้แก่ ความกตัญญู และการอบรมสั่งสอน (Socialization) ได้แก่การที่ผู้ใหญ่มีหน้าที่อบรมสั่งสอนเด็กและเด็กมีหน้าที่เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่

ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 ส่วนใหญ่ถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนและมีเพียง 1 คนที่มีความสามารถในการเชื่อมโยงองค์ประกอบเข้ากับภาพรวม เช่น ฉาก การแต่งกายและอุปกรณ์ประกอบฉาก ขณะที่เด็กไม่มีความสามารถในการเชื่อมโยงองค์ประกอบเข้ากับภาพรวม

นอกจากนี้ในการถอดรหัสของผู้ใหญ่พบว่าผู้ใหญ่ให้ความสนใจในเรื่องการศึกษาการทำงานและการช่วยดูแลกันระหว่างพี่กับน้องมากกว่าเด็ก ขณะที่เด็กมองข้ามเรื่องการศึกษาซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวที่พบในชีวิตประจำวันของตนไป แต่สนใจเรื่องคุณสมบัติของการเป็นเด็กดีมากกว่า เช่นเด็กที่ช่วยเหลือดูแลพ่อแม่เป็นเด็กดีและเป็นเด็กกตัญญู

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการถอดรหัสของเด็กและผู้ใหญ่พบว่าขึ้นอยู่กับ การติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องราชินีหมอลำอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสความหมายซึ่งผู้ใหญ่มีประสบการณ์มากกว่าจึงสามารถถอดรหัสความหมายได้ครอบคลุมและลึกซึ้งกว่าเด็ก นอกจากนี้ในเรื่องการเลือกใช้คำและความสามารถในการสื่อสารความคิด ผู้ใหญ่สามารถเลือกใช้คำในการสื่อสารความคิดได้เฉพาะเจาะจงมากกว่าเช่นค่านางและนิมเป็นเด็ก

สุขภาพจิตดีแม้ครอบครัวจะลำบากยากจน ขณะที่เด็กเลือกใช้คำที่มีความหมายกว้างเช่น คำนาง และนึ่มเป็นเด็กดี กตัญญู

เด็กกลุ่มที่ 3

ก. คำนาง : ตัวอย่างจากละครโทรทัศน์เป็นฉากที่เปิดให้เห็นปัญหาความยากจนของครอบครัวที่ประกอบด้วยพ่อ แม่ คำนางและนึ่มที่ยังเป็นเด็กทารก และคำนางไปช่วยแม่ขายขนมหวาน แต่สองแม่ลูกถูกแม่ค้าที่ขายอยู่ก่อนไล่ที่ไม่ให้ขายและถูกทำร้าย

จากการรับชมตัวอย่างฉากจากละครโทรทัศน์เรื่องราชนิหมอลำ ผู้ชมเด็กกลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสความหมายในประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

- ลักษณะตัวละคร เด็กกลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสความหมายได้ว่าคำนางเป็นเด็กหญิงชนชั้นล่าง มีโอกาสด้านการศึกษา เป็นคนต่างจังหวัด รักพ่อแม่และน้อง และมีความสามารถด้านการร้องเพลง

“เด็กต่างจังหวัด จน”

(บันปัน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เป็นคนเก่ง ตั้งใจเรียนหนังสือ”

(แอน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“ร้องเพลงเก่ง”

(กระต่าย, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“รักพ่อแม่ เป็นเด็กดี ร่าเริง”

(หมีง, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“ร่าเริง รักแม่ ร้องเพลงเก่ง”

(เอ, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ เด็กกลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสความหมายที่ผู้ผลิตต้องการนำเสนอได้ว่าเด็กหญิงค่านางมีความกตัญญูซึ่งเป็นความสำนึกที่ดี (Conscience) รักแม่ ช่วยแม่ทำงาน เมื่อแม่ถูกทำร้ายบาดเจ็บก็ห่วงใยแม่ อยากช่วยเหลือแม่

“กตัญญู”

(แป้งปั้น, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“กตัญญู รักแม่”

(นนท์, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“กตัญญูค่ะ”

(แอน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เด็กดี รักแม่ เป็นห่วงแม่”

(หมีง, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เป็นเด็กดี กตัญญู”

(ปั้นปั้น, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

ข. นิ้ม: ตัวอย่างจากละครโทรทัศน์เป็นฉากที่นิ้มคอยดูแลพ่อ พาพ่อตาบอดไป เป้าแคนแลกเงินที่หน้าศูนย์การค้าแห่งหนึ่ง

จากการรับชมตัวอย่างจากจากละครโทรทัศน์ ผู้ชมเด็กกลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสความหมายในประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

- ลักษณะตัวละคร นิ้มเป็นเด็กผู้หญิงชนชั้นล่าง ไม่ได้เรียนหนังสือ เป็นคน ร่าเริง ขยัน รู้หน้าที่ของตัวเอง รักพ่อ เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อและคอยดูแลพ่อและรู้ว่าเป็นน้องสาว ของนางเอก

“เป็นน้องสาวของนางเอก เป็นคนจน”

(แบ่งปัน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“ไม่ได้เรียนหนังสือมั่ง เขาไม่ได้บอกไว้”

(ปันปัน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เป็นเด็กดี ร่ำรวย ดูแลพ่อ ช่วยพ่อทำงาน”

(หมิง, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เป็นคนต่างจังหวัด”

(นนท์, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“ขยัน ร่ำรวย ฉลาด”

(แอน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ผลิตต้องการนำเสนอเรื่องความสำนึกที่ดี (Conscience) ของนิ่มที่เป็นเด็กกตัญญู รักและดูแลพ่อ ขณะเดียวกันก็ต้องการนำเสนอเรื่องการอบรมสั่งสอนของผู้ใหญ่ต่อเด็ก (Socialization)

เด็กกลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสความหมายได้ว่านิ่มเป็นเด็กหญิงชนชั้นล่าง มีฐานะยากจน แต่เป็นเด็กดี กตัญญู ดูแลพ่อตาบอด เชื่อฟังคำสอนของพ่อและรู้หน้าที่ ซึ่งเป็นความหมายเรื่องความสำนึกที่ดี (Conscience) และการอบรมสั่งสอนของผู้ใหญ่ (Socialization) ตรงที่เด็กมีหน้าที่เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่

“นิ่มกตัญญู”

(กระต่าย, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“กตัญญู เชื่อฟังที่พ่อสอน”

(ปันปัน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เป็นเด็กดี กตัญญู รักพ่อ ดูแลพ่อ”

(หมิง, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เชื่อฟังพ่อ กตัญญู รักพ่อ”

(เอ, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

จากการรับชมตัวอย่างภาพเด็กหญิงค่านางและนิมจากเรื่องราวขี้นมอล่า พบว่าเด็กกลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องลักษณะอุปนิสัยภาพเด็กทั้งสองคนได้ เช่น เป็นเด็กชนชั้นล่าง เด็กต่างจังหวัด ยากจน และถอดรหัสเรื่องความสำนึกที่ดี (conscience) ได้แก่ ความกตัญญูมากที่สุดและรองลงมาคือการอบรมสั่งสอนของผู้ใหญ่ (Socialization)

ในการถอดรหัสของเด็กกลุ่มที่ 3 พบว่าเด็กถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุด เช่น การแสดงออก บทสนทนา การกระทำ เป็นต้น แต่มองข้ามรายละเอียดที่ต้องใช้การตีความในระดับที่ลึกซึ้งมากขึ้น เช่น การใส่รหัสความหมายผ่านฉาก การแต่งกายและอุปกรณ์ประกอบฉาก เป็นต้น โดยมีเด็ก 2 คนที่สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องชาติพันธุ์ คือเป็นคนต่างจังหวัดของเด็กหญิงค่านางและนิมได้

ในการถอดรหัสของเด็กกลุ่มที่ 3 มีเด็ก 1 คนที่ถอดรหัสในเรื่องการศึกษาและเด็ก 1 คนถอดรหัสเรื่องการทำงาน ได้แก่ นิมช่วยพ่อทำงานและไม่ได้รับโอกาสทางการศึกษา โดยเด็กส่วนใหญ่มองข้ามเรื่องการศึกษาและการทำงานไป

ปัจจัยด้านอายุไม่มีผลต่อการถอดรหัสของเด็ก แต่ปัจจัยที่ส่งผลคือการติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องราวขี้นมอล่าอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสของเด็กเองและความสามารถในการสื่อสารความคิดของเด็ก โดยจะสังเกตเห็นว่าเด็กกลุ่มที่ 3 เลือกใช้คำในการสื่อสารรหัสความหมายที่ค่อนข้างชัดเจนและง่าย ไม่ซับซ้อน เช่นเด็กกตัญญูและเด็กที่เชื่อฟังผู้ใหญ่เป็นเด็กดี

ผู้ใหญ่อายุที่ 3

ก. คำนาง : ตัวอย่างจากละครโทรทัศน์เป็นฉากที่เปิดให้เห็นปัญหาความยากจนของครอบครัวที่ประกอบด้วยพ่อ แม่ คำนางและนินที่ยังเป็นเด็กทารก และคำนางไปช่วยแม่ขายขนมหวาน แต่สองแม่ลูกถูกแม่ค้าที่ขายอยู่ก่อนไล่ที่ไม่ให้ขายและถูกทำร้าย

จากการรับชมตัวอย่างฉากจากละครโทรทัศน์เรื่องราชินีหมอลำ ผู้ชมผู้ใหญ่อายุที่ 3 สามารถถอดรหัสความหมายในประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

- ลักษณะตัวละคร ผู้ใหญ่อายุที่ 3 สามารถถอดรหัสความหมายได้ว่า คำนางเป็นเด็กหญิงชนชั้นล่าง เป็นคนต่างจังหวัด ได้รับโอกาสทางการศึกษา เป็นเด็กร่าเริง สุขภาพจิตดี รักพ่อแม่และน้อง และมีความสามารถด้านการร้องเพลง

“เป็นลูกที่ดีของพ่อแม่”

(ยุไฉ, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เป็นครอบครัวคนจน แต่ก็มีความสุข ความอบอุ่น เด็กคนนี้ร่าเริง สดใส แต่มีความรับผิดชอบ ช่วยพ่อแม่ทำงาน ช่วยเลี้ยงน้อง ร้องเพลงกล่อมน้อง เด็กคนนี้ร้องเพลงหมอลำเก่งจริงๆ นะ”

(วิภา, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เด็กมีความรับผิดชอบ ขยันทำงานและตั้งใจเรียน”

(แก้ว, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“คำนางเป็นคนดี รักพ่อแม่และรักน้อง ช่วยแม่ขายขนม ปกป้องแม่ตอนที่แม่ถูกทำร้าย ”

(น้ำฝน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสความหมายที่ผู้ผลิตต้องการนำเสนอได้ว่าเด็กหญิงค่านางมีความกตัญญูซึ่งเป็นความสำนึกที่ดี (Conscience) รักแม่ ช่วยแม่ทำงาน เมื่อแม่ถูกทำร้ายบาดเจ็บก็ห่วงใยแม่ อยากช่วยเหลือแม่

“กตัญญู”

(น้อย, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“รู้จักช่วยพ่อแม่ทำงานตั้งแต่เล็ก เป็นเด็กดี กตัญญูและรักพ่อแม่มาก”

(ยุไฉ, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เป็นเด็กที่รักแม่ เป็นลูกที่ดีของพ่อแม่”

(พิเชษฐ, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“กตัญญู รักพ่อแม่”

(น้ำฝน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

ข. นิม: ตัวอย่างจากละครโทรทัศน์เป็นฉากที่นิมคอยดูแลพ่อ พาพ่อตาออกไป เป้าแคนแลกเงินที่หน้าศูนย์การค้าแห่งหนึ่ง

จากการรับชมตัวอย่างฉากจากละครโทรทัศน์ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสความหมายในประเด็นต่างๆ ได้ดังนี้

- ลักษณะตัวละคร นิมเป็นเด็กผู้หญิงชนชั้นล่าง ไม่ได้มีโอกาสทางการศึกษา เป็นเด็กร่าเริง สุขภาพจิตดี ขยัน รู้หน้าที่ของตัวเอง รักพ่อ เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อและคอยดูแลพ่อ

“ต้องเป็นคนอื่นสานแ่งๆ เพราะพ่อเป้าแคน เป็นคนอื่นสานที่เข้ามาทำงาน ในกรุงเทพฯ ยากจน ลำบาก ต้องช่วยพ่อทำงานตั้งแต่เล็ก ไม่ได้เรียนหนังสือ”

(วลัย, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เป็นเด็กว่าแรง ถึงจะจนก็ไม่ทำตัวมีปัญหา”

(แก้ว, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“มีพ่อสอนให้เป็นคนดี ลูกเลยเป็นเด็กดี ขยัน ช่วยพ่อ ดูแลพ่อเพราะพ่อตาบอดมองไม่เห็น”

(ยูไล, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“น่าสงสาร มีชีวิตที่ลำบาก เป็นเด็กแต่ไม่ได้เรียนหนังสือ ต้องพาพ่อมาขอทาน แต่ก็เป็นคนน่ารัก ยิ้มแย้มแจ่มใส”

(น้ำฝน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ผลิตต้องการนำเสนอเรื่องความสำนึกที่ดี (Conscience) ของนิ่มที่เป็นเด็กกตัญญู รักและดูแลพ่อ ขณะเดียวกันก็ต้องการนำเสนอเรื่องการอบรมสั่งสอนของผู้ใหญ่ต่อเด็ก (Socialization)

“เด็กดี รักพ่อ เชื่อฟังคำสอนของพ่อ”

(กานดา, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“มีพ่อคอยอบรมสั่งสอนและเป็นเด็กดีเชื่อฟังพ่อ เป็นเด็กกตัญญู”

(น้ำฝน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เป็นลูกที่ดี กตัญญู”

(ยูไล, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“กตัญญู รู้หน้าที่ ไม่ดื้อ ไม่ชน เชื่อฟังที่พ่อสอน”

(พิเชษฐ, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสลักษณะอุปนิสัยของเด็กหญิงค่านางและนิ่มได้ว่าเป็นเด็กชนชั้นล่าง เด็กต่างจังหวัดที่แม่ครอบครัวจะลำบากและไม่สมบูรณ์แต่ก็เป็นเด็กดี มีความสุข มีครอบครัวที่อบอุ่นและเด็กหญิงค่านางมีความสามารถในการร้องเพลงเก่งเหมือนแม่

ขยัน ตั้งใจเรียนและทำงาน รวมทั้งยังช่วยพ่อแม่ดูแลน้อง ส่วนนี้ไม่ได้มีโอกาสทางการศึกษา เพราะต้องดูแลพ่อ แต่เป็นเด็กดี ร่าเริง ดูแลพ่อตาบอด เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อและกตัญญู ซึ่งเป็น ความหมายเรื่องความสำนึกที่ดี (Conscience) และการอบรมสั่งสอนของผู้ใหญ่ (Socialization) ตรงที่เด็กมีหน้าที่เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่

ในการถอดรหัสของผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 พบว่าผู้ใหญ่ส่วนใหญ่ในกลุ่มนี้ถอดรหัส ความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุด เช่น การแสดงออก บทสนทนา การกระทำ เป็นต้น แต่ มองข้ามรายละเอียดที่ต้องใช้การตีความในระดับที่ลึกซึ้งมากขึ้น เช่น การใส่รหัสความหมายผ่าน ฉาก การแต่งกายและอุปกรณ์ประกอบฉาก เป็นต้น โดยมีผู้ใหญ่เพียง 1 คนที่ถอดรหัสความหมาย เรื่องชาติพันธุ์จากอุปกรณ์ประกอบฉาก คือคนที่พ่อเป่าแสดงให้เห็นว่าครอบครัวนี้เป็นคนอีสาน

ในกลุ่มนี้มีผู้ใหญ่ 6 คนที่ถอดรหัสในเรื่องการที่เด็กในเรื่องช่วยพ่อแม่ทำงาน และมี 3 คนสนใจเรื่องการศึกษาของเด็ก ได้แก่ เด็กหญิงค่านางเป็นเด็กขยัน มีความรับผิดชอบเรียน และทำงานไปพร้อมกัน ส่วนนี้ไม่ได้มีโอกาสทางการศึกษา นอกจากนี้มีผู้ใหญ่ 1 คนที่สนใจเรื่อง การที่พี่สาวดูแลน้องสาว

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการถอดรหัสของผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 คือการติดตามรับชมละคร โทรทัศน์เรื่องราชินีหมอลำอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสและความสามารถในการ สื่อสารความคิดของผู้ใหญ่แต่ละคน

จากการเปรียบเทียบการถอดรหัสความหมายภาพเด็กจากละครเรื่องราชินีหมอลำ ของเด็กและผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 พบว่าทั้งเด็กและผู้ใหญ่สามารถถอดรหัสความหมายด้านลักษณะ อุปนิสัยของเด็กได้มากที่สุด และสามารถถอดรหัสเรื่องความสำนึกที่ดี (Conscience) ได้แก่ ความ กตัญญู และการอบรมสั่งสอน (Socialization) ได้แก่การที่ผู้ใหญ่มีหน้าที่อบรมสั่งสอนเด็กและเด็ก มีหน้าที่เชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่

ในการถอดรหัสความหมายของผู้ใหญ่พบว่าผู้ใหญ่สามารถเชื่อมโยงองค์ประกอบ เข้ากับภาพรวม เช่น อุปกรณ์ประกอบฉาก ขณะที่เด็กจะถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ ชัดเจน แต่ไม่สามารถเชื่อมโยงองค์ประกอบเข้ากับภาพรวมได้

นอกจากนี้ในการถอดรหัสของผู้ใหญ่พบว่าผู้ใหญ่ให้ความสนใจในเรื่องการศึกษา และการทำงานมากกว่าเด็ก ขณะที่เด็กมองข้ามเรื่องการศึกษาซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวที่พบในชีวิตประจำวันของตนไป แต่สนใจเรื่องคุณสมบัติของการเป็นเด็กดีมากกว่า เช่นเด็กที่ช่วยเหลือดูแลพ่อแม่เป็นเด็กดีและเป็นเด็กกตัญญู และยังพบว่าทั้งเด็กและผู้ใหญ่สนใจเรื่องบทบาทของพี่สาวที่ดีที่ดูแลน้องสาวเมื่อครอบครัวไม่สมบูรณ์

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการถอดรหัสของเด็กและผู้ใหญ่พบว่าขึ้นอยู่กับ การติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องราชินีหมอลำอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัส ความหมายซึ่งผู้ใหญ่มีประสบการณ์มากกว่าจึงสามารถถอดรหัสความหมายได้ครอบคลุมและลึกซึ้งกว่าเด็ก นอกจากนี้ในเรื่องการเลือกใช้คำและความสามารถในการสื่อสารความคิด ผู้ใหญ่สามารถเลือกใช้คำในการสื่อสารความคิดได้เฉพาะเจาะจงมากกว่าเช่นคำนางเป็นเด็กรู้หน้าที่ ถึงจะยากจนและลำบากก็เป็นเด็กดี ตั้งใจเรียนและช่วยพ่อแม่ทำงาน เป็นต้น ขณะที่เด็กเลือกใช้คำที่มีความหมายกว้างเช่น คำนางและนึ่มเป็นเด็กดี กตัญญู เป็นต้น

5.2 สองเรานิรันดร

เด็กกลุ่ม 1

ก. โชดา: ตัวอย่างฉากที่หนึ่ง เป็นตอนที่โชดาถามญาติผู้ใหญ่ถึงความหมายของ คำว่ากะเหรื ญาติผู้ใหญ่ทุกคนไม่ตอบคำถามและบอกว่าเป็นเรื่องที่เด็กไม่สมควรรู้ แต่อิสระอธิบายให้เหมาะสม

จากการรับชมตัวอย่างจากละครโทรทัศน์เรื่องสองเรานิรันดร เด็กกลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสความหมายภาพเด็กได้ ดังนี้

- ลักษณะตัวละคร โชดาเป็นเด็กชายชนชั้นกลาง อยู่กับครอบครัวใหญ่ที่ประกอบด้วยญาติๆ เป็นเด็กร่าเริง ช่างซักถาม ฉลาด อยากรู้อยากเห็น

“นิสัยดี ร่าเริง ขนๆ”

(เอ็กซ์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“โซดาเป็นคนฉลาด เชื่อฟังผู้ใหญ่ บ้านเขาไม่รวยแต่ก็ไม่จน”

(เฟรม, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เขาอยู่กับญาติเพราะพ่อเขาติดคุก เป็นเด็กดี อารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส”

(พิงกี้, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กดี ร่าเริง ฉลาด อยากรู้อยากเห็น”

(มะฟูซ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นคนตลกๆ ช่างซักช่างถาม”

(กิม, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ เด็กกลุ่มที่ 1 ไม่สามารถถอดรหัสเรื่องการอบรมสั่งสอน
เด็กยุคใหม่ (Socialization) ได้

- ตัวอย่างจากที่ 2 เป็นตอนที่โซดาไปเยี่ยมพ่อที่ติดคุกเพราะถูกปรับปรับ
และเล่าให้พ่อฟังเรื่องถูกเพื่อนที่โรงเรียนล้อว่าพ่อติดคุกแต่โซดาคิดว่าการศึกษาโรงเรียนนี่ไม่ใช่
ทางแก้ปัญหา

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ เด็กกลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสความหมายได้ว่าโซดา
เป็นเด็กรู้จักคิดซึ่งเป็นการตัดสินใจอย่างหนึ่ง (Moral judgment)

“เขาเป็นเด็กดี รู้จักคิดเพราะเขาไม่ย้ายโรงเรียน ถึงจะโดนเพื่อนล้อเรื่อง
พ่อติดคุก”

(เฟรม, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“โซดาโดนเพื่อนล้อแต่เขาไม่โกหกเพื่อน”

(จ๊ะจ๋า, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กรู้จักคิดครับ”

(เอ็กซ์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เขาเชื่อฟังพ่อที่ไม่ให้โกหกเพื่อนว่าพ่อติดคุกแล้วก็ไม่ย้ายโรงเรียนค่ะ”

(ฟิงกี้, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

จากการรับชมตัวอย่างภาพเด็กชายโชดาจากเรื่องสองเรานิรันดร พบว่าเด็กกลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้ เช่น เป็นเด็กชนชั้นกลาง ร่าเริง สดใส ช่างซักช่างถามและยังถอดรหัสเรื่องการตัดสินใจผิด (Moral judgment) ได้แก่ การที่โชดา คิดได้ว่าควรยอมรับความจริงเรื่องพ่อติดคุก การโกหกและการย้ายโรงเรียนไม่ใช่การแก้ปัญหา แต่เด็กกลุ่มนี้ไม่สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องการอบรมสั่งสอนเด็กรุ่นใหม่ของผู้ใหญ่ (Socialization) ได้

ในการถอดรหัสของเด็กกลุ่มที่ 1 พบว่าเด็กถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ ชัดเจนมากที่สุด เช่น การแสดงออก บทสนทนา การกระทำ เป็นต้น แต่มองข้ามรายละเอียดที่ต้อง ใช้การตีความในระดับที่ลึกซึ้งมากขึ้น เช่น การใส่รหัสความหมายผ่านฉาก การแต่งกายและ อุปกรณ์ประกอบฉาก เป็นต้น โดยมีเด็กเพียง 1 คนที่ถอดรหัสความหมายเรื่องชนชั้นของเด็กชาย โชดาจากฉากคือบ้านที่อยู่อาศัย นอกจากนี้เด็กกลุ่มที่ 1 มองข้ามเรื่องการศึกษาของเด็กชายโชดา ไป

ปัจจัยด้านอายุไม่มีผลต่อการถอดรหัสของเด็ก แต่ปัจจัยที่ส่งผลคือการติดตาม รับชมละครโทรทัศน์เรื่องสองเรานิรันดรอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสของเด็กเอง และความสามารถในการสื่อสารความคิดของเด็ก โดยจะสังเกตเห็นว่าเด็กกลุ่มที่ 1 เลือกใช้คำใน การสื่อสารรหัสความหมายที่ค่อนข้างชัดเจนและง่าย ไม่ซับซ้อน เช่นการที่โชดาเลือกยอมรับความจริงแสดงว่าเป็นเด็กรู้จักคิดและเป็นเด็กดี

ผู้ใหญ่กลุ่ม 1

ก. โชดา: ตัวอย่างจากที่หนึ่ง เป็นตอนที่โชดาถามญาติผู้ใหญ่ถึงความหมายของ คำว่ากะเหรี่ยง ญาติผู้ใหญ่ทุกคนไม่ตอบคำถามและบอกว่าเป็นเรื่องที่เด็กไม่สมควรรู้ แต่อีสระอธิบาย ให้อย่างเหมาะสม

จากการรับชมตัวอย่างจากละครโทรทัศน์เรื่องสองแวนวันดร ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสความหมายภาพเด็กได้ ดังนี้

- ลักษณะตัวละคร โซดาเป็นเด็กชายชนชั้นกลาง อยู่กับครอบครัวใหญ่ที่ประกอบด้วยญาติๆ เป็นเด็กร่าเริง ช่างซักถาม ฉลาด อยากรู้อยากเห็น เป็นที่รักของคนในครอบครัว

“โซดาจะเป็นเด็กชื่อๆ เด็กดี น่ารัก”

(จินตนา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ฉลาด ช่างพูด ตลกดีที่เขารู้จักไวญาติๆ ว่าถามอะไรก็ไม่ตอบ”

(ชนกานต์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กรุ่นใหม่ที่พูดเก่ง รู้จักพูด ช่างคิดแล้วก็ช่างซักช่างถาม”

(อัมพร, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ครอบครัวเขาอยู่กับหลายคน ในบ้านมีแต่ผู้ใหญ่ก็จะมีแต่คนรักเขา แต่เป็นเด็กดี ไม่เอาแต่ใจ ช่างซักช่างถาม อยากรู้อยากเห็น ฐานะทางบ้านก็ไม่รวยแต่ก็ไม่จน ปานกลาง เป็นเด็กทั่วไป เรียนหนังสือ ไม่ต้องทำงาน ไม่ต้องลำบากเหมือนเด็กเรื่องที่แล้ว

(พิมพ์พรณ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสเรื่องการอบรมสั่งสอนเด็กยุคใหม่ (Socialization) ได้

“ก็คงเป็นเรื่องที่โซดาช่างซักช่างถาม ที่บ้านก็มีน้องๆ บางทีถามมาก ก็รำคาญซีก็เลยตอบ บางทีก็ตอบลวกๆ ไป แต่น้องไม่เคยว่าเหมือนโซดา นะ เพราะมันไม่กล้า แต่มันคงคิดในใจว่าถามอะไรก็ไม่ตอบเหมือนกัน”

(แอนนิต้า, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กบางคนก็เป็นแบบโซดา คือ อยากรู้อยากเห็น ฉลาด ชอบตั้งคำถาม ผู้ใหญ่ก็ควรจะให้คำตอบ”

(พิมพรรณ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“จะเห็นว่าเขาแบ่งเป็นสองฝ่าย คือฝ่ายญาติๆ ที่เป็นผู้ใหญ่แก่ๆ จะไม่ค่อยตอบคำถามเด็ก จะชอบบอกว่าไม่ใช่เรื่องของเด็ก อย่าเพิ่งรู้เลย ไม่ต้องรู้หรอก ที่บ้านเราก็เป็น นางเอกก็คงถูกเลี้ยงมา แบบนี้เลยเป็นแบบนี้ แต่พระเอกจะใจดีแล้วก็ใจเย็นกว่า คือไม่ปิดกั้น แต่พยายามตอบคำถาม อธิบายเท่าที่ทำได้ โซดาก็เลยจะติดพระเอกมากกว่า เหมือนต้องการบอกว่าเด็กจะชอบผู้ใหญ่แบบนี้มากกว่า”

(อุษณีย์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เรื่องบางเรื่องมันตอบยาก เช่นเรื่องเกี่ยวกับเพศ แต่เคยดูรายการเกี่ยวกับครอบครัว เขาก็จะบอกว่าผู้ใหญ่ควรจะอธิบาย อย่าไปโกหกว่าเด็กเกิดจากกระบอกไม้ไผ่อะไรแบบนี้ เพราะเด็กเดี๋ยวนี้ไม่เหมือนเมื่อก่อน มันเปิดกว้าง ทั้งโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เด็กเดี๋ยวนี้ฉลาดจะตาย ต้องตามให้ทัน อย่างที่โซดาบอกว่ารู้ความหมายของคำว่าเซฟตี้จากที่ได้ยินคนอื่นพูด เห็นมัยว่าถึงเราไม่ตอบ เราห้ามไป เด็กมันก็อยากรู้อยู่ดี มันก็ไปหาความรู้จากที่อื่นแทน”

(อัมพร, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

- ตัวอย่างจากที่ 2 เป็นตอนที่โซดาไปเยี่ยมพ่อที่ติดคุกเพราะถูกปรักปรำ และเล่าให้พ่อฟังเรื่องถูกเพื่อนที่โรงเรียนล้อว่าพ่อติดคุกแต่โซดาคิดได้ว่าการย้ายโรงเรียนหนีไม่ใช่ทางแก้ปัญหา

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสความหมายได้ว่าโซดาเป็นเด็กรู้จักคิดซึ่งเป็นการตัดสินใจอย่างหนึ่ง (Moral judgment)

“ฉากนี้ดูเศร้าๆ แต่โซดาเป็นเด็กรู้จักคิด เลือกที่จะยอมรับความจริง ไม่โกหกเพื่อนเรื่องพ่อหรือย้ายโรงเรียนหนี”

(จินตนา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กที่ดูโตกว่าอายุ สามารถพูดคุยด้วยเหตุผลได้ แต่อาจเป็นเพราะวิธีสอนของพ่อเขาที่ไม่ได้สั่งให้ทำ แต่บอกเหตุผล ให้ลูกคิดตามว่าจะไรควรไม่ควร โซดาเลยเป็นเด็กรู้จักคิดได้ว่าต้องยอมรับความจริง”

(พิมพ์พรณ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กฉลาด ซื่อๆ ไม่รังเกียจที่พ่อติดคุก ไม่ทำตัวเป็นปัญหา รู้จักคิด”

(วรวิมล, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ถึงพ่อจะติดคุกแต่ก็ไม่ทำตัวมีปัญหา เป็นเด็กดี เชื่อฟังพ่อและรู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหา”

(ณัฐพล, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสลักษณะอุปนิสัยของเด็กชายโซดาได้ว่าเป็นเด็กชนชั้นกลาง ช่างพูด ช่างซักช่างถามและสามารถถอดรหัสเรื่องการอบรมสั่งสอนเด็กรุ่นใหม่ (Socialization) โดยเด็กรุ่นใหม่เป็นเด็กรู้จักคิดและช่างซักถาม ผู้ใหญ่ควรจะตอบคำถามตามความเหมาะสมและสามารถถอดรหัสเรื่องการตัดสินถูกผิด (Moral judgment) ได้ว่าโซดาสามารถยอมรับความจริงเรื่องพ่อติดคุกและรู้จักคิดที่ไม่ย้ายโรงเรียนหรือโกหกเรื่องพ่อ

ในการถอดรหัสของผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 พบว่าผู้ใหญ่กลุ่มนี้ถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุด เช่น การแสดงออก บทสนทนา เป็นต้น แต่มองข้ามรายละเอียดที่ต้องใช้การตีความในระดับที่ลึกซึ้งมากขึ้น เช่น การใส่รหัสความหมายผ่านฉาก การแต่งกาย กิจกรรมและอุปกรณ์ประกอบฉาก เป็นต้น โดยมีผู้ใหญ่เพียง 1 คนที่ถอดรหัสเรื่องการศึกษาของเด็กจากการกิจกรรมที่เด็กทำในฉาก ได้แก่ การทำการบ้าน และมีผู้ใหญ่เพียง 2 คนที่ให้ความสนใจและกล่าวถึงเรื่องการศึกษาของเด็ก

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการถอดรหัสของผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 คือการติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องราชินีหมอลำอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสและความสามารถในการสื่อสารความคิดของผู้ใหญ่แต่ละคน

จากการเปรียบเทียบการถอดรหัสความหมายภาพเด็กจากละครเรื่องสองเรานิรันดรของเด็กและผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 พบว่าทั้งเด็กและผู้ใหญ่สามารถถอดรหัสความหมายด้านลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้มากที่สุด และสามารถถอดรหัสเรื่องการตัดสินถูกผิด (Moral judgment) ได้แก่การที่โชดา รู้จักคิดและเลือกแก้ปัญหาด้วยการยอมรับความจริง ส่วนในเรื่องการอบรมสั่งสอนเด็กรุ่นใหม่ (Socialization) พบว่าเด็กไม่สามารถถอดรหัสเรื่องการอบรมสั่งสอนเด็กรุ่นใหม่ ขณะที่ผู้ใหญ่สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องนี้ได้ โดยมองว่าเด็กรุ่นใหม่เป็นเด็กช่างซักถาม รู้จักคิด ผู้ใหญ่ควรอบรมสั่งสอนโดยการอธิบายด้วยเหตุผลและตอบคำถามที่เด็กสงสัย เพราะการปิดหูปิดตาเด็กจะทำให้เด็กไปค้นหาคำตอบเองจากสังคมซึ่งอาจเป็นคำตอบที่ไม่เหมาะสม

เด็กและผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 ส่วนใหญ่ถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจน แต่ไม่สามารถเชื่อมโยงองค์ประกอบเข้ากับภาพรวมได้ มีเพียงเด็กและผู้ใหญ่ฝ่ายละ 1 คนเท่านั้นที่สามารถถอดรหัสเรื่องขนชั้นของเด็กชายโชดาจากฉากที่อยู่อาศัย

นอกจากนี้ในการถอดรหัสของผู้ใหญ่พบว่าผู้ใหญ่ให้ความสนใจในเรื่องการศึกษาและการทำงานมากกว่าเด็ก โดยอย่างน้อยมีผู้ใหญ่ 1 คนที่กล่าวถึงการศึกษาของเด็กชายโชดาขณะที่เด็กมองข้ามเรื่องการศึกษาซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวที่พบในชีวิตประจำวันของตนไป แต่สนใจเรื่องคุณสมบัติของการเป็นเด็กดีมากกว่า เช่นการที่โชดาเป็นเด็กรู้จักคิด มีสัมมาคารวะและเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการถอดรหัสของเด็กและผู้ใหญ่พบว่าขึ้นอยู่กับ การติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องสองเรานิรันดรอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสความหมายซึ่งผู้ใหญ่มีประสบการณ์มากกว่าจึงสามารถถอดรหัสความหมายได้ครอบคลุมและลึกซึ้งกว่าเด็ก นอกจากนี้ในเรื่องการเลือกใช้คำและความสามารถในการสื่อสารความคิด ผู้ใหญ่สามารถเลือกใช้คำในการสื่อสารความคิดได้เฉพาะเจาะจงมากกว่าเช่นโชดาเป็นรุ่นใหม่ที่รู้จักคิด ยอมรับความจริงและรู้จักแก้ปัญหา ขณะที่เด็กใช้คำว่าโชดาเป็นเด็กดี ช่างซักช่างถาม

เด็กกลุ่ม 2

ก. โชดา: ตัวอย่างจากที่หนึ่ง เป็นตอนที่โชดาถามญาติผู้ใหญ่ถึงความหมายของ คำว่ากะหรี ญาติผู้ใหญ่ทุกคนไม่ตอบคำถามและบอกว่าเป็นเรื่องที่เด็กไม่สมควรรู้ แต่อิสระอธิบายให้เหมาะสม

จากการรับชมตัวอย่างจากละครโทรทัศน์เรื่องสองเรานิรันดร เด็กกลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสความหมายภาพเด็กได้ ดังนี้

- ลักษณะตัวละคร โชดาเป็นเด็กชายชนชั้นกลาง อยู่กับครอบครัวใหญ่ที่ประกอบด้วยญาติๆ เป็นเด็กร่าเริง ช่างซักถาม ฉลาด อยากรู้อยากเห็น

“ฉลาด ร่าเริง อยากรู้อยากเห็น”

(สี่, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“เขาเป็นนักเรียน”

(แป, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“ญาติเยอะ”

(ปลีก, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“ร่าเริง ชนๆ ฉลาด”

(ปิง, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ เด็กกลุ่มที่ 2 มีเพียง 2 คนที่สามารถถอดรหัสเรื่องการอบรมสั่งสอนเด็กยุคใหม่ (Socialization) ได้

“เวลาถามพ่อ พ่อไม่ตอบเลย แต่อยากให้ตอบเหมือนพี่อัส”

(ไฟว์, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“ผู้ใหญ่ชอบไม่ตอบคำถาม ชอบว่า”

(สี, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

- ตัวอย่างฉากที่ 2 เป็นตอนที่โซดาไปเยี่ยมพ่อที่ติดคุกเพราะถูกปรับปรับ และเล่าให้พ่อฟังเรื่องถูกเพื่อนที่โรงเรียนล้อว่าพ่อติดคุกแต่โซดาคิดได้ว่าการย้ายโรงเรียนนี่ไม่ใช่ทางแก้ปัญหา

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ เด็กกลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสความหมายได้ว่าโซดา เป็นเด็กรู้จักคิดซึ่งเป็นการตัดสินใจผิดอย่างหนึ่ง (Moral judgment)

“รู้จักคิด”

(ปิง, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“ฉลาด”

(ไปป์, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“โดนเพื่อนล้อเรื่องพ่อติดคุก แต่ไม่ย้ายโรงเรียน”

(เปา, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“โซดาฉลาด รู้จักคิด”

(แทน, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

จากการรับชมตัวอย่างภาพเด็กชายโซดาจากเรื่องสองเรานิรันดร พบว่าเด็กกลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้ เช่น เป็นเด็กชนชั้นกลาง ำเร็จ สดใส ช่างซักช่างถามและยังถอดรหัสเรื่องการตัดสินใจผิด (Moral judgment) ได้แก่ การที่โซดา คิดได้ว่าควรยอมรับความจริงเรื่องพ่อติดคุก การโกหกและการย้ายโรงเรียนไม่ใช่การแก้ปัญหา และสามารถถอดรหัสความหมายเรื่องการอบรมสั่งสอนเด็กรุ่นใหม่ของผู้ใหญ่ (Socialization) ได้ โดยกล่าวว่าผู้ใหญ่ชอบไม่ตอบคำถามของเด็ก

ในการถอดรหัสของเด็กกลุ่มที่ 2 พบว่าเด็กถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุด เช่น การแสดงออก บทสนทนา การกระทำ เป็นต้น แต่มองข้ามรายละเอียดที่ต้องใช้การตีความในระดับที่ลึกซึ้งมากขึ้น เช่น การใส่รหัสความหมายผ่านฉาก การแต่งกายและอุปกรณ์ประกอบฉาก เป็นต้นและส่วนใหญ่ยังมองข้ามเรื่องการศึกษาของเด็ก โดยมีเด็กเพียง 1 กล่าวถึงการศึกษาของเด็กชายโซดา โดยถอดรหัสจากกิจกรรมที่โซดาทำในเรื่อง คือการทำ การบ้าน

ปัจจัยด้านอายุไม่มีผลต่อการถอดรหัสของเด็ก แต่ปัจจัยที่ส่งผลคือการติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องสองเรานิรันดรอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสของเด็กเอง และความสามารถในการสื่อสารความคิดของเด็ก โดยจะสังเกตเห็นว่าเด็กกลุ่มที่ 2 เลือกใช้คำในการสื่อสารรหัสความหมายที่ค่อนข้างชัดเจนและง่าย ไม่ซับซ้อน เช่นการที่โซดาเลือกยอมรับความจริงแสดงว่าเป็นเด็กรู้จักคิดและเป็นเด็กดี

ผู้ใหญ่กลุ่ม 2

ก. โซดา: ตัวอย่างจากที่หนึ่ง เป็นตอนที่โซดาตามญาติผู้ใหญ่ถึงความหมายของคำว่ากะหรี ญาติผู้ใหญ่ทุกคนไม่ตอบคำถามและบอกว่าเป็นเรื่องที่เด็กไม่สมควรรู้ แต่อิสระอธิบายให้เหมาะสม

จากการรับชมตัวอย่างจากละครโทรทัศน์เรื่องสองเรานิรันดร ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสความหมายภาพเด็กได้ ดังนี้

- ลักษณะตัวละคร โซดาเป็นเด็กชายชนชั้นกลาง อยู่กับครอบครัวใหญ่ที่ประกอบด้วยญาติๆ เป็นเด็กร่าเริง ช่างซักถาม ฉลาด อยากรู้ อยากเห็น เป็นที่รักของคนในครอบครัว

“เป็นที่รักของครอบครัว ทุกคนให้ความสำคัญกับเขา”

(นุศรา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“บ้านโชดาฐานะปานกลาง อยู่กับครอบครัว มีญาติผู้ใหญ่เยอะและทุกคนก็รักเขา เป็นเด็กน่ารักกว่าเจิง สดใส ฉลาด”

(จารึก, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“โชดาจะเหมือนเด็กทั่วๆ ไป ก็คือน่ารัก ช่างซักช่างถาม”

(สมนึก, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“น่าจะฐานะปานกลาง บ้านนางเอกก็ไม่รวยนะ โชดาก็ได้เรียนหนังสือไม่ลำบากเหมือนเด็กในละครเรื่องก่อนหน้านี้อ่ะ”

(ปราณี, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ดูท่าทางเป็นเด็กขี้เล่น น่ารัก ยิ้มง่าย ช่างซักช่างถาม พูดจาฉลาดน่ารักดี”

(กัลยา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 ไม่สามารถถอดรหัสเรื่องการอบรมสั่งสอนเด็กยุคใหม่ (Socialization) ได้

“คงจะนำเสนอว่าเด็กเดี๋ยวนี้ฉลาด บางทีพูดมาคิดไม่ถึง”

(สมนึก, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

- ตัวอย่างจากที่ 2 เป็นตอนที่โชดาไปเยี่ยมพ่อที่ติดคุกเพราะถูกปรักปรำและเล่าให้พ่อฟังเรื่องถูกเพื่อนที่โรงเรียนล้อว่าพ่อติดคุกแต่โชดาคิดได้ว่าการย้ายโรงเรียนหนีไม่ใช่ทางแก้ปัญหา

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสความหมายได้ว่าโชดาเป็นเด็กรู้จักคิดซึ่งเป็นการตัดสินใจผิดอย่างหนึ่ง (Moral judgment)

“ยอมรับความจริงเรื่องพ่อติดคุก ย้ายโรงเรียนเพื่อนก็ล้ออยู่ดี”

(สมพิศ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ก็เป็นเด็กดี เชื่อฟังผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่สอนอะไรก็ทำตาม”

(ไสว, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กคนนี้รู้จักคิด ฉลาด ช่างพูด”

(กัลยา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เขารู้ว่าการหนีไม่ใช่การแก้ปัญหา อย่างที่เขายกบอกว่าโดนเพื่อนล้อ ย้ายโรงเรียนก็โดนล้ออยู่ดี โทกถ้าโดนจับได้ก็อายยิ่งกว่า เพราะฉะนั้น ต้องยอมรับความจริง ถ้าเด็กๆ คิดได้แบบนี้ก็ดี”

(ปราณี, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสลักษณะอุปนิสัยของเด็กชายโชดาได้ว่าเป็นเด็ก ชั้นชั้นกลาง ช่างพูด ช่างซักช่างถาม อยู่ในครอบครัวใหญ่ เป็นที่รักของทุกคนแต่ไม่สามารถถอดรหัสเรื่องการอบรมสั่งสอนเด็กรุ่นใหม่ (Socialization) ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสเรื่องการตัดสินถูกผิด (Moral judgment) ได้ว่าโชดาสามารถยอมรับความจริงเรื่องพ่อติดคุกและการหนีไม่ใช่การแก้ปัญหา

ในการถอดรหัสของผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 พบว่าผู้ใหญ่กลุ่มนี้ถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุด เช่น การแสดงออก บทสนทนา เป็นต้น แต่มองข้ามรายละเอียดที่ต้องใช้การตีความในระดับที่ลึกซึ้งมากขึ้น เช่น การใส่รหัสความหมายผ่านฉาก การแต่งกาย กิจกรรม และอุปกรณ์ประกอบฉาก เป็นต้น โดยมีผู้ใหญ่เพียง 1 คนที่สนใจเรื่องการศึกษาศาสตร์และถอดรหัสเรื่องนี้จากภารกิจที่เด็กทำในฉาก ได้แก่ การทำการบ้าน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการถอดรหัสของผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 คือการติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องราชินีหมอลำอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสและความสามารถในการสื่อสารความคิดของผู้ใหญ่แต่ละคน

จากการเปรียบเทียบการถอดรหัสความหมายภาพเด็กจากละครเรื่องสองเรานิรันดรของเด็กและผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 พบว่าทั้งเด็กและผู้ใหญ่สามารถถอดรหัสความหมายด้านลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้มากที่สุด และสามารถถอดรหัสเรื่องการตัดสินถูกผิด (Moral

judgment) ได้แก่การที่โซดา รู้จักคิดและเลือกแก้ปัญหาด้วยการยอมรับความจริง ส่วนในเรื่องการอบรมสั่งสอนเด็กรุ่นใหม่ (Socialization) พบว่าเด็กสามารถถอดรหัสเรื่องการอบรมสั่งสอนเด็กรุ่นใหม่ ขณะที่ผู้ใหญ่ไม่สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องนี้ได้ โดยเด็กมองว่าผู้ใหญ่โง่เขลาตัวมักไม่ค่อยตอบคำถาม ต่างจากผู้ใหญ่ในละครเรื่องนี้

เด็กและผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 ส่วนใหญ่ถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจน แต่ไม่สามารถเชื่อมโยงองค์ประกอบเข้ากับภาพรวมได้ มีเพียงเด็กและผู้ใหญ่ฝ่ายละ 1 คนเท่านั้นที่สามารถถอดรหัสเรื่องการศึกษาของโซดาจากกิจกรรมที่ทำในเรื่องได้แก่การทำกรรบ้าน

นอกจากนี้ยังพบว่าเด็กและผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 ให้ความสนใจในเรื่องการศึกษาเท่าๆ กัน ทั้งนี้เป็นเพราะการนำเสนอภาพของเด็กชายโซดาไม่มุ่งเน้นประเด็นเรื่องการศึกษา

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการถอดรหัสของเด็กและผู้ใหญ่พบว่าขึ้นอยู่กับ การติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องสองเรานิรันดรอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสความหมายซึ่งผู้ใหญ่มีประสบการณ์มากกว่าจึงสามารถถอดรหัสความหมายได้ครอบคลุมและลึกซึ้งกว่าเด็ก นอกจากนี้ในเรื่องการเลือกใช้คำและความสามารถในการสื่อสารความคิด ผู้ใหญ่สามารถเลือกใช้คำในการสื่อสารความคิดได้เฉพาะเจาะจงมากกว่าเช่นโซดาเป็นรุ่นใหม่ที่อยู่กับพ่อแม่ยอมรับความจริงและรู้จักแก้ปัญหา ขณะที่เด็กใช้คำว่าโซดาเป็นเด็กดี ช่างซักช่างถาม

เด็กกลุ่ม 3

ก. โซดา: ตัวอย่างฉากที่หนึ่ง เป็นตอนที่โซดาถามญาติผู้ใหญ่ถึงความหมายของคำว่ากะเหรี่ยง ญาติผู้ใหญ่ทุกคนไม่ตอบคำถามและบอกว่าเป็นเรื่องที่เด็กไม่สมควรรู้ แต่อิสระอธิบายให้เหมาะสม

จากการรับชมตัวอย่างจากละครโทรทัศน์เรื่องสองเรานิรันดร เด็กกลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสความหมายภาพเด็กได้ ดังนี้

- ลักษณะตัวละคร โซดาเป็นเด็กชายชนชั้นกลาง อยู่กับครอบครัวใหญ่ที่ประกอบด้วยญาติๆ เป็นเด็กดี ร่าเริง อารมณ์ดี ช่างซักถาม ฉลาด ช่างซักช่างถามและเป็นที่รักของทุกคนในครอบครัว

“โชดาดฉลาดที่ถามคำถาม”

(แบ่งปัน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“รำเริง ญาติเยอะ”

(กระต่าย, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เป็นเด็กดี อารมณ์ดี ยิ้มเก่ง”

(เอ, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“ฉลาด ทุกคนรักเขา”

(แอน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“ชอบถามคำถาม”

(ปิงปิง, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ เด็กกลุ่มที่ 3 ไม่สามารถถอดรหัสเรื่องการอบรมสั่งสอน
เด็กยุคใหม่ (Socialization) ได้

- ตัวอย่างฉากที่ 2 เป็นตอนที่โชดาไปเยี่ยมพ่อที่ติดคุกเพราะถูกปรับปรับ
และเล่าให้พ่อฟังเรื่องถูกเพื่อนที่โรงเรียนล้อว่าพ่อติดคุกแต่โชดาคิดได้ว่าการย้ายโรงเรียนหนีไม่ใช่
ทางแก้ปัญหา

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ เด็กกลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสความหมายได้ว่าโชดา
เป็นเด็กรู้จักคิดซึ่งเป็นการตัดสินใจผิดอย่างหนึ่ง (Moral judgment)

“รู้จักคิด”

(เอ, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“ฉลาด”

(นนท์, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“ไม่อายุที่พ่อติดคุก”

(แบ่งปัน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เชื่อฟังพ่อ เป็นเด็กดี ไม่โกหกเรื่องพ่อติดคุก”

(แอน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

จากการรับชมตัวอย่างภาพเด็กชายโชดาจากเรื่องสองเรานิรันดร พบว่าเด็กกลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้ เช่น เป็นเด็กชนชั้นกลาง อารมณ์ดี ร่าเริง สดใส ฉลาด ชอบถามคำถามและยังถอดรหัสเรื่องการตัดสินถูกผิด (Moral judgment) ได้แก่ การที่โชดายอมรับความจริงเรื่องพ่อติดคุก แต่เด็กกลุ่มนี้ไม่สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องการอบรมสั่งสอนเด็กรุ่นใหม่ของผู้ใหญ่ (Socialization) ได้

ในการถอดรหัสของเด็กกลุ่มที่ 3 พบว่าเด็กถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุด เช่น การแสดงออก บทสนทนา การกระทำ เป็นต้นและไม่สามารถถอดเชื่อมโยงองค์ประกอบเข้ากับภาพรวม ได้แก่ ฉาก การแต่งกาย อุปกรณ์ประกอบฉากและกิจกรรมในเรื่อง เป็นต้น

ปัจจัยด้านอายุไม่มีผลต่อการถอดรหัสของเด็ก แต่ปัจจัยที่ส่งผลคือการติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องสองเรานิรันดรอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสของเด็กเอง และความสามารถในการสื่อสารความคิดของเด็ก โดยจะสังเกตเห็นว่าเด็กกลุ่มที่ 3 เลือกใช้คำในการสื่อสารรหัสความหมายที่ค่อนข้างชัดเจนและง่าย ไม่ซับซ้อน เช่นการที่โชดาชอบถามคำถาม แสดงว่าเป็นเด็กฉลาด และเป็นเด็กดีที่เชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อ

ผู้ใหญ่กลุ่ม 3

ก. โชดา: ตัวอย่างจากที่หนึ่ง เป็นตอนที่โชดาถามญาติผู้ใหญ่ถึงความหมายของคำว่ากะเหรี่ยง ญาติผู้ใหญ่ทุกคนไม่ตอบคำถามและบอกว่าเป็นเรื่องที่เด็กไม่สมควรรู้ แต่อิสรระอธิบายให้เหมาะสม

จากการรับชมตัวอย่างจากละครโทรทัศน์เรื่องสองเรานิรันดร ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสความหมายภาพเด็กได้ ดังนี้

- ลักษณะตัวละคร โซดาเป็นเด็กชายชนชั้นกลาง อยู่กับครอบครัวใหญ่ที่ประกอบด้วยญาติๆ เป็นเด็กร่าเริง ช่างซักถาม ฉลาด อยากรู้อยากเห็น เป็นที่รักของคนในครอบครัว

“จะกะล่อนหน่อยๆ เป็นเด็กฉลาดแล้วก็เฉลียว”

(วลัย, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“ครอบครัวอบอุ่น ถึงพ่อติดคุกแต่มีญาติๆ คอยดูแลและรักเขา ก็เลยเป็นเด็กที่ไม่มีปัญหา ไม่ขาดความอบอุ่น ที่บ้านก็ไม่ลำบากเลยได้เรียนหนังสือ ไม่ต้องทำงานตั้งแต่เล็กเหมือนเด็กในเรื่องแรก”

(วิภา, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“ร่าเริง ช่างพูด พูดเก่ง”

(น้อย, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“น่ารัก น่าเอ็นดู ดูแล้วหมั่นเขี้ยว”

(แก้ว, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เด็กฉลาด ช่างพูด ชี้เล่น ช่างซักช่างถาม กล้าแสดงออก”

(น้ำฝน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสเรื่องการอบรมสั่งสอนเด็กยุคใหม่ (Socialization) ได้

“ก็สอนทั้งเด็กทั้งผู้ใหญ่ เด็กก็ต้องเป็นเด็กดี มีสัมมาคารวะ ส่วนผู้ใหญ่เวลาสอนเด็กก็ควรจะให้ใจเด็กให้มากกว่า ว่า เด็กวัยนี้ก็อยากรู้อยากเห็นไปหมด ถามโน่นนี่ ก็อย่ารำคาญ ส่วนใหญ่ละครที่มีเด็กก็มักจะสอดแทรกเรื่องนี้แหละ แต่จะไม่พูดตรงๆ บอกอ้อมๆ”

(แก้ว, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เลี้ยงเด็ก สอนเด็กต้องใจเย็น เขาอยากรู้อะไรก็อย่าไปปิดกั้น จะทำให้กลายเป็นเด็กไม่รู้จักคิด”

(กานดา, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เด็กสมัยนี้ฉลาด รู้จักพูด บางทีถามอะไรมาเราอึ้งเลย ไม่คิดว่าเขาจะคิดแบบนี้ได้ เด็กยิ่งฉลาดก็ยิ่งซี้สงสัย ตอบได้ก็ตอบไป อย่าไปดู อย่าไปว่าเขา”

(วลัย, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“พูดถึงการสอนเด็ก ญาติๆ ก็จะไม่ตอบคำถาม แต่พระเอกก็จะตอบทุกคำถาม แต่เป็นการตอบที่เหมาะสมกับวัยของเด็ก”

(วิภา, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

- ตัวอย่างฉากที่ 2 เป็นตอนที่โซดาไปเยี่ยมพ่อที่ติดคุกเพราะถูกปรักปรำ และเล่าให้พ่อฟังเรื่องถูกเพื่อนที่โรงเรียนล้อว่าพ่อติดคุกแต่โซดาคิดได้ว่าการย้ายโรงเรียนหนีไม่ใช่ทางแก้ปัญหา

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสความหมายได้ว่าโซดาเป็นเด็กรู้จักคิดซึ่งเป็นการตัดสินใจอย่างหนึ่ง (Moral judgment)

“เด็กรู้จักคิด รู้จักแยกแยะได้ว่าอะไรควรไม่ควร เช่นการโกหกเป็นสิ่งไม่ดี”

(พิเชษฐ, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“รู้จักแก้ปัญหา อย่างเรื่องพ่อติดคุกเป็นปัญหาของผู้ใหญ่ แก้อะไรไม่ได้ นอกจากยอมรับความจริงแล้วเผชิญหน้า”

(แก้ว, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“น่าจะใช้โซดาเป็นตัวอย่างสอนเด็กๆ ว่าเป็นเด็กก็ต้องรู้จักคิดด้วย ไม่ใช่เอะอะอะไรก็ทำตัวมีปัญหา เก็บทุกเรื่องมาทำร้ายตัวเอง แล้วก็สอนผู้ใหญ่ว่าเวลาสอนอะไรเด็กต้องอธิบายเหตุผล เพราะเด็กเดี๋ยวนี้ฉลาด เขาเข้าใจและรับรู้ได้”

(วิภา, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เรื่องพ่อติดคุกเป็นเรื่องน่าอาย แต่โซดาก็ยอมรับความจริงได้ เป็นเด็กดี แล้วก็ฉลาดมาก”

(ยุไฉ, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสลักษณะอุปนิสัยของเด็กชายโซดาได้ว่าเป็นเด็กชนชั้นกลาง ครอบครัวอบอุ่น ฉลาดเฉลียว พุดเก่ง และสามารถถอดรหัสเรื่องการอบรมสั่งสอนเด็กรุ่นใหม่ (Socialization) ได้ว่าเด็กสมัยนี้เป็นเด็กรู้จักคิดและช่างซักถาม ผู้ใหญ่ควรจะตอบคำถามตามความเหมาะสม อย่าปิดกั้นความอยากรู้ของเด็กๆ จะทำให้กลายเป็นเด็กไม่รู้จักคิดและสามารถถอดรหัสเรื่องการตัดสินถูกผิด (Moral judgment) ได้ว่าโซดารู้จักคิดและแยกแยะได้ว่าอะไรควรไม่ควรที่ไม่ย้ายโรงเรียนหรือโกหกเรื่องพ่อเพราะไม่ใช่การแก้ปัญหาที่ถูกต้อง

ในการถอดรหัสของผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 พบว่าผู้ใหญ่กลุ่มนี้ถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุด เช่น การแสดงออก บทสนทนา เป็นต้น แต่มองข้ามรายละเอียดที่ต้องใช้การตีความในระดับที่ลึกซึ้งมากขึ้น เช่น การใส่รหัสความหมายผ่านฉาก การแต่งกาย กิจกรรมและอุปกรณ์ประกอบฉาก เป็นต้น โดยมีผู้ใหญ่เพียง 1 คนที่ถอดรหัสเรื่องการศึกษาศึกษาของเด็กจากการกิจกรรมที่เด็กทำในฉาก ได้แก่ การทำการบ้าน และมีผู้ใหญ่เพียง 1 คนเช่นกันที่ให้ความสนใจและกล่าวถึงเรื่องการศึกษาศึกษาของเด็ก

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการถอดรหัสของผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 คือการติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องราชินีหมอลำอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสและความสามารถในการสื่อสารความคิดของผู้ใหญ่แต่ละคน

จากการเปรียบเทียบการถอดรหัสความหมายภาพเด็กจากละครเรื่องสองเรานิรันดรของเด็กและผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 พบว่าทั้งเด็กและผู้ใหญ่สามารถถอดรหัสความหมายด้านลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้มากที่สุด และสามารถถอดรหัสเรื่องการตัดสินถูกผิด (Moral

judgment) ได้แก่การที่โซดา รู้จักคิดและเลือกแก้ปัญหาด้วยการยอมรับความจริง เป็นตัวอย่างที่ดีของเด็กรุ่นใหม่ที่มีครอบครัวจะมีปัญหาที่ไม่จำเป็นต้องทำตัวเป็นปัญหาหรือเป็นภาระต่อสังคม ส่วนในเรื่องการอบรมสั่งสอนเด็กรุ่นใหม่ (Socialization) พบว่าเด็กไม่สามารถถอดรหัสเรื่องการอบรมสั่งสอนเด็กรุ่นใหม่ ขณะที่ผู้ใหญ่สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องนี้ได้ โดยมองว่าเด็กรุ่นใหม่เป็นเด็กช่างซักถาม รู้จักคิด ผู้ใหญ่ไม่ควรรำคาญ แต่ควรตอบคำถามให้เหมาะสมกับวัยของเด็ก

เด็กและผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 ส่วนใหญ่ถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจน แต่ไม่สามารถเชื่อมโยงองค์ประกอบเข้ากับภาพรวมได้ มีเพียงผู้ใหญ่ 1 คนเท่านั้นที่สามารถถอดรหัสเรื่องการศึกษาของโซดาจากกิจกรรมที่ทำในเรื่องคือทำการบ้าน

นอกจากนี้ในการถอดรหัสของผู้ใหญ่พบว่าผู้ใหญ่ให้ความสนใจในเรื่องการศึกษาและการทำงานมากกว่าเด็ก โดยอย่างน้อยมีผู้ใหญ่ 1 คนที่กล่าวถึงการศึกษาของเด็กชายโซดา ขณะที่เด็กมองข้ามเรื่องการศึกษาซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวที่พบในชีวิตประจำวันของตนไป แต่สนใจเรื่องคุณสมบัติของการเป็นเด็กดีมากกว่า เช่นการที่โซดาเป็นเด็กรู้จักคิด มีสัมมาคารวะและเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการถอดรหัสของเด็กและผู้ใหญ่พบว่าขึ้นอยู่กับ การติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องสองเรานิรันดรอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสความหมายซึ่งผู้ใหญ่มีประสบการณ์มากกว่าจึงสามารถถอดรหัสความหมายได้ครอบคลุมและลึกซึ้งกว่าเด็ก นอกจากนี้ในเรื่องการเลือกใช้คำและความสามารถในการสื่อสารความคิด ผู้ใหญ่สามารถเลือกใช้คำในการสื่อสารความคิดได้เฉพาะเจาะจงมากกว่าเช่นโซดาเป็นเด็กเก๋ลอน ฉลาดเฉลียว แสดงให้เห็นว่าผู้ใหญ่มองว่าโซดาเป็นเด็กฉลาดแบบมีไหวพริบ ขณะที่เด็กบอกได้เพียงว่าเป็นเด็กฉลาดเท่านั้น

5.3 รักของนายดอกไม้

เด็กกลุ่ม 1

ก. เด็กชายราชพฤกษ์

- ลักษณะตัวละคร เด็กกลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสได้ว่าเด็กชายราชพฤกษ์ เป็นเด็กรำเงา ชุกชน ชอบเล่นสนุก แต่ไม่สามารถถอดรหัสเรื่องขนชั้นของเด็ก

“รำเงา”

(จีระจำ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กรำเงา ยิ้มแย้มแจ่มใส ชอบเล่นสนุก”

(มิ่ง, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กผู้ชายรำเงา เขาเล่นหนังยางเพราะมีหนังยางที่ข้อมือ”

(เอ็กซ์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กรำเงา ยิ้มแย้มแจ่มใส”

(น้ำฝน, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

ข. เด็กหญิงพวงชมพู เด็กกลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสได้ว่าเด็กหญิงพวงชมพู เป็นเด็กรำเงา ชอบดอกไม้ แต่ไม่สามารถถอดรหัสเรื่องขนชั้นของเด็กเช่นกัน

“เป็นเด็กรำเงา ชอบดอกไม้”

(มิ่ง, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กผู้หญิงกับเด็กผู้ชายรำเงา”

(มะฟูซ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กรำเงา อารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใสทั้งคู่”

(กิม, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กผู้หญิงชอบดอกไม้ ว่าเริง อารมณดี”

(พิงกี้, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ เด็กกลุ่มที่ 1 มีเพียง 3 คนที่สามารถถอดรหัสเรื่องความประทับใจกันและกันของเด็กทั้งสองได้

“เขาชอบเล่นด้วยกัน”

(พิงกี้, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กผู้หญิงโตขึ้นเป็นนางเอก เด็กผู้ชายโตขึ้นเป็นพระเอก เขาชอบกัน”

(กิม, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กสองคนเขาชอบกัน”

(เอ็กซ์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

จากการรับชมตัวอย่างภาพเด็กจากเรื่องรักของนายดอกไม้พบว่าเด็กกลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้ เช่น เด็กชายราชพฤกษ์เป็นเด็กว่าเริง ชนๆ อารมณดี ส่วนเด็กหญิงพวงชมพูเป็นเด็กว่าเริง มีน้ำใจ ชอบดอกไม้ แต่ไม่สามารถถอดรหัสเรื่องชนชั้นของเด็กทั้งสองได้ เด็กกลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสเรื่องความเป็นเพื่อนของเด็กได้ว่า เด็กชายและเด็กหญิงในเรื่องชอบเล่นด้วยกันและมีความประทับใจกัน

ในการถอดรหัสของเด็กกลุ่มที่ 1 พบว่าเด็กถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุด เช่น การแสดงออก บทสนทนา การกระทำ เป็นต้น แต่มองข้ามรายละเอียดที่ต้องใช้การตีความในระดับที่ลึกซึ้งมากขึ้น เช่น การใส่รหัสความหมายผ่านฉาก การแต่งกายและอุปกรณ์ประกอบฉาก เป็นต้น โดยเด็กกลุ่มนี้ไม่สามารถถอดรหัสเรื่องการศึกษาและชนชั้นของเด็ก

ปัจจัยด้านอายุไม่มีผลต่อการถอดรหัสของเด็ก แต่ปัจจัยที่ส่งผลคือการติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องรักของนายดอกไม้อย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสของเด็กเองและความสามารถในการสื่อสารความคิดของเด็ก โดยจะสังเกตเห็นว่าเด็กกลุ่มที่ 1 เลือกใช้คำในการสื่อสารรหัสความหมายที่ค่อนข้างชัดเจนและง่าย ไม่ซับซ้อน เช่น ชอบดอกไม้และเด็กสองคนชอบกัน เป็นต้น

ผู้ใหญ่กลุ่ม 1

ก. เด็กชายราชพฤกษ์

- ลักษณะตัวละคร ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสได้ว่าเด็กชายราชพฤกษ์เป็นเด็กชนชั้นกลาง ร่าเริง ชุกชน ชอบเล่นสนุก

“น่ารัก ร่าเริง ชอบเล่น สนุก นิดหน่อย”

(ชนกานต์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ดูท่าทางเป็นเด็กไม่จน ที่บ้านน่าจะฐานะกลางๆ เป็นเด็กขี้เล่น มองโลกในแง่ดี มีความสุขตามประสาเด็ก”

(อัมพร, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กผู้ชายหน้าตาน่ารักดี เป็นพระเอกตอนเด็กๆ ร่าเริง นิสัยดี มีน้ำใจ ชอบเล่นกับเด็กๆ ด้วยกัน ยิ้มง่าย”

(อุษณีย์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ร่าเริง ชุกชน”

(จินตนา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

ข. เด็กหญิงพวงชมพู ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสได้ว่าเด็กหญิงพวงชมพูเป็นเด็กร่าเริง น่ารัก ชอบดอกไม้ แต่ก็มีผู้ชม 1 คนที่มองภาพของเด็กหญิงพวงชมพู ไม่น่ารัก เป็นเด็กแค้น

“เด็กผู้หญิงดูจะแค้น ดัดจริต แค้นแค้น”

(แอนนิต้า, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“แต่ถ้ามองอีกมุมก็มีความน่ารัก ไสต์เด็ก”

(ชนกานต์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ชอบดอกไม้ ชอบเล่น มนุษย์สัมพันธ์ดี ร่าเริง”

(อัมพร, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ร่าเริงสดใส มองโลกในแง่ดี ชอบเล่น มีน้ำใจ ชอบดอกไม้”

(พิมพรรณ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสเรื่องความประทับใจ
กันและกันของเด็กทั้งสองได้

“เด็กสองคนเล่นด้วยกัน ประทับใจกัน ชอบกัน”

(อุษณีย์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นพระเอกกับนางเอกตอนเด็กๆ เคยเล่นด้วยกัน ชอบกัน พระเอกจำได้ว่า
เด็กผู้หญิงคนนี้ชอบดอกไม้ เลยมาเปิดร้านดอกไม้เมื่อโตขึ้น”

(พิมพรรณ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“คงต้องการบอกเรื่องความประทับใจสมัยเด็กๆ ของทั้งสองคน”

(วรรุณี, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เขาชอบกัน แต่พอย้ายบ้านก็ห่างกันไป ไม่เจอกันอีก พอโตขึ้นบังเอิญ
เจอกัน แต่ก็จำกันไม่ได้”

(ณัฐพล, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

จากการรับชมตัวอย่างภาพเด็กจากเรื่องรักของนายดอกไม้พบว่าผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1
สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้ เช่น เด็กชายราชพฤกษ์เป็นเด็กร่าเริง
ซนๆ อารมณ์ดี ส่วนเด็กหญิงพวงชมพูเป็นเด็กร่าเริง มีน้ำใจ ชอบดอกไม้ แต่ไม่สามารถถอดรหัส
เรื่องชนชั้นของเด็กทั้งสองได้ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสเรื่องการมีเพื่อนของเด็กได้ว่า
เด็กชายและเด็กหญิงในเรื่องชอบเล่นด้วยกันและมีความประทับใจกัน

ในการถอดรหัสของผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 พบว่าผู้ใหญ่ถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุด เช่น การแสดงออก บทสนทนา การกระทำ เป็นต้น โดยมีผู้ใหญ่เพียง 1 คนที่สามารถเชื่อมโยงองค์ประกอบกับภาพรวมได้ โดยมองว่าเป็นเด็กชนชั้นกลางจากกิจกรรมและการแต่งกายของเด็ก

ปัจจัยด้านอายุไม่มีผลต่อการถอดรหัสของเด็ก แต่ปัจจัยที่ส่งผลคือการติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องรักของนายดอกไม้อย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสของผู้ใหญ่ แต่ละครและความสามารถในการสื่อสารความคิดของผู้ใหญ่ โดยจะสังเกตเห็นว่าผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 เลือกใช้คำในการสื่อสารรหัสความหมายที่มีความเฉพาะเจาะจง เช่น มนุษย์สัมพันธ์ เป็นต้น

จากการเปรียบเทียบการถอดรหัสความหมายภาพเด็กจากละครเรื่องรักของนายดอกไม้ของเด็กและผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 พบว่าทั้งเด็กและผู้ใหญ่สามารถถอดรหัสความหมายด้านลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้มากที่สุด และสามารถถอดรหัสเรื่องการมีเพื่อนของเด็กได้ว่าเด็กมีการเล่นกับเพื่อนวัยเดียวกัน

เด็กและผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 ส่วนใหญ่ถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจน เด็กไม่สามารถเชื่อมโยงองค์ประกอบเข้ากับภาพรวมได้ และมีเพียงผู้ใหญ่ 1 คนเท่านั้นที่สามารถถอดรหัสเรื่องชนชั้นของเด็กชายราชพฤกษ์และเด็กหญิงพวงชมพูจากกิจกรรมในเรื่องและจากการแต่งกาย

นอกจากนี้ในการถอดรหัสของเด็กและผู้ใหญ่พบว่าไม่มีความสนใจหรือพูดถึงเรื่องการศึกษานี้ของเด็กทั้งสองคนในเรื่องนี้ ทั้งนี้เพราะผู้ผลิตไม่ได้นำเสนอเรื่องการศึกษานี้ของเด็กทั้งสองในเรื่อง

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการถอดรหัสของเด็กและผู้ใหญ่พบว่าขึ้นอยู่กับ การติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องรักของนายดอกไม้อย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสความหมายซึ่งผู้ใหญ่มีประสบการณ์มากกว่าจึงสามารถถอดรหัสความหมายได้ครอบคลุมและลึกซึ้งกว่าเด็ก นอกจากนี้ในเรื่องการเลือกใช้คำและความสามารถในการสื่อสารความคิด ผู้ใหญ่สามารถเลือกใช้คำในการสื่อสารความคิดได้เฉพาะเจาะจงมากกว่าเช่นเด็กหญิงพวงชมพูมีมนุษย์สัมพันธ์ ขณะที่เด็กใช้คำว่ามีน้ำใจที่ให้ดอกไม้แก่เด็กผู้ชาย

เด็กกลุ่ม 2

ก. เด็กชายราชพฤกษ์

- ลักษณะตัวละคร เด็กกลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสได้ว่าเด็กชายราชพฤกษ์ เป็นเด็กรำเงา ชุกชน ชอบเล่นสนุก มีน้ำใจ แต่ไม่สามารถถอดรหัสเรื่องชั้นของเด็ก

“ชนๆ”

(มะปราง, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“อารมณ์ดี รำเงา”

(ไฟว์, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“ไม่รู้ว่าจนหรือรวย เขาไม่ได้บอก”

(เปา, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“ชอบเล่น มีน้ำใจ เด็กผู้หญิงให้ดอกไม้ เด็กผู้ชายก็ให้หนึ่งยาง”

(ปิง, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

ข. เด็กหญิงพวงชมพู เด็กกลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสได้ว่าเด็กหญิงพวงชมพู เป็นเด็กรำเงา มีน้ำใจ ชอบดอกไม้ แต่ไม่สามารถถอดรหัสเรื่องชั้นของเด็กเช่นกัน

“มีน้ำใจ ให้ดอกไม้เด็กผู้ชาย”

(แทน, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“รำเงา”

(ปลั๊ก, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“ชอบเล่น ยิ้มเก่ง”

(สี่, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“ร่ำเริง ชนๆ ชอบดอกไม้”

(ปิง, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ เด็กกลุ่มที่ 2 มีเพียง 1 คนที่สามารถถอดรหัสเรื่องความประทับใจกันและกันของเด็กทั้งสองได้

“รักกันมั่ง”

(ไฟว์, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

จากการรับชมตัวอย่างภาพเด็กจากเรื่องรักของนายดอกไม้พบว่าเด็กกลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้ เช่น เด็กชายราชพฤกษ์เป็นเด็กร่ำเริง อารมณ์ดี ชอบเล่น ยิ้มเก่ง ส่วนเด็กหญิงพวงชมพูเป็นเด็กร่ำเริง มีน้ำใจ ชอบดอกไม้ แต่ไม่สามารถถอดรหัสเรื่องชนชั้นของเด็กทั้งสองได้ เด็กกลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสเรื่องความเป็นเพื่อนของเด็กได้ว่าเด็กชายและเด็กหญิงในเรื่องชอบเล่นด้วยกันและมีความประทับใจกันซึ่งก่อให้เกิดความรัก

ในการถอดรหัสของเด็กกลุ่มที่ 2 พบว่าเด็กถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุด เช่น การแสดงออก บทสนทนา การกระทำ เป็นต้น แต่มองข้ามรายละเอียดที่ต้องใช้การตีความในระดับที่ลึกซึ้งมากขึ้น เช่น การใส่รหัสความหมายผ่านฉาก การแต่งกายและอุปกรณ์ประกอบฉาก เป็นต้น โดยเด็กกลุ่มนี้ไม่สามารถถอดรหัสเรื่องการศึกษาและชนชั้นของเด็ก

ปัจจัยด้านอายุไม่มีผลต่อการถอดรหัสของเด็ก แต่ปัจจัยที่ส่งผลคือการติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องรักของนายดอกไม้อย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสของเด็กเองและความสามารถในการสื่อสารความคิดของเด็ก โดยจะสังเกตเห็นว่าเด็กกลุ่มที่ 2 เลือกใช้คำในการสื่อสารรหัสความหมายที่ค่อนข้างชัดเจนและง่าย ไม่ซับซ้อน เช่น ชอบดอกไม้และเด็กสองคนรักกัน เป็นต้น

ผู้ใหญ่อายุกลุ่มที่ 2

ก. เด็กชายราชพฤกษ์

- ลักษณะตัวละคร ผู้ใหญ่อายุกลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสได้ว่าเด็กชายราชพฤกษ์เป็นเด็กชนชั้นกลาง ร่ำเริง ชุกชน ชอบเล่นสนุก

“เด็กรำเริง”

(นุศรา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กรำเริง สดใส ชนๆ ตามประสาเด็ก ชี้เล่น ดูมอมแมมมหน่อยแต่ก็น่ารักดี”

(จารึก, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กดี มีน้ำใจ เล่นด้วยกัน”

(กัลยา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“น่าจะอายุซัก 6 ขวบ ครอบครัวย้ายไปนากลาง ดูจากการแต่งตัวก็ไม่น่าจะจนนะ เป็นเด็กดี ชี้เล่น ชอบเล่นสนุกกับเพื่อนวัยเดียวกัน”

(ปราณี, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

ข. เด็กหญิงพวงชมพู ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสได้ว่าเด็กหญิงพวงชมพูเป็นเด็กรำเริง ชอบดอกไม้

“ถ้าเรื่องฐานะก็คงไม่จนหรอก ดูแต่งตัวดี พอขับรถมารับ”

(พิชัย, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“รำเริงสดใส อายุก็รุ่นเดียวกับเด็กผู้ชาย น่ารัก ชอบดอกไม้”

(กัลยา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“มนุษย์สัมพันธ์ดีเพราะไปทักเด็กผู้ชายก่อน รำเริง มีน้ำใจ น่ารัก”

(จารึก, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“คุยเก่ง ชอบเล่น ชอบดอกกุหลาบ”

(สมนึก, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสเรื่องความประทับใจ
กันและกันของเด็กทั้งสองได้

“เด็กสองคนจดจำความหลัง จนเป็นผู้ใหญ่ ก็มีหนังยาง เก็บดอกไม้ไว้
มีความประทับใจ”

(สมพิศ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เรื่องนี้ที่เคยดู เด็กสองคนนี้เป็นพระเอกนางเอกตอนเด็กๆ เขาเคยเจอกัน
เล่นด้วยกันแล้วก็ชอบกัน มีดอกไม้เป็นสัญลักษณ์ว่าเด็กผู้หญิงให้ดอกไม้
เด็กผู้ชาย เด็กผู้ชายก็ให้หนังยางเป็นการแลกของกัน พอโตมาก็ยังนึกถึง
พระเอกก็เลยมาเปิดร้านดอกไม้แล้วบังเอิญเจอนางเอก แต่เขาจำกัน
ไม่ได้ นำเน่าเนอะ”

(ปราณี, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“น่าจะเป็นเรื่องความประทับใจตอนเด็กๆ มากกว่า คงเป็นบ๊อบบี้เลิฟ”

(พิชัย, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กสองคนชอบกัน”

(นุศรา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

จากการรับชมตัวอย่างภาพเด็กจากเรื่องรักของนายดอกไม้พบว่าผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2
สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้ เช่น เด็กชายราชพฤกษ์เป็นเด็กว่าเงิ
งๆ อารมณ์ดี ส่วนเด็กหญิงพวงชมพูเป็นเด็กว่าเงิ มนุษย์สัมพันธ์ดี ชอบดอกไม้ แต่ไม่สามารถ
ถอดรหัสเรื่องชนชั้นของเด็กทั้งสองได้ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสเรื่องการมีเพื่อนของเด็กได้
ว่าเด็กชายและเด็กหญิงในเรื่องชอบเล่นด้วยกันและมีความประทับใจกัน

ในการถอดรหัสของผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 พบว่าผู้ใหญ่ถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่
เห็นได้ชัดเจนมากที่สุด เช่น การแสดงออก บทสนทนา การกระทำ เป็นต้น โดยมีผู้ใหญ่ 2 คนที่
สามารถเชื่อมโยงองค์ประกอบกับภาพรวมได้ โดยมองว่าเด็กทั้งสองในเรื่องเป็นเด็กชนชั้นกลาง
จากการแต่งกายของเด็กและอุปกรณ์ประกอบฉากได้แก่รถยนต์ที่พ่อขับมารับเด็กหญิงพวงชมพู

ปัจจัยด้านอายุไม่มีผลต่อการถอดรหัสของผู้ใหญ่ แต่ปัจจัยที่ส่งผลคือการติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องรักของนายดอกไม้อย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสของผู้ใหญ่แต่ละคนและความสามารถในการสื่อสารความคิดของผู้ใหญ่ โดยจะสังเกตเห็นว่าผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 เลือกใช้คำในการสื่อสารรหัสความหมายที่มีความเฉพาะเจาะจง เช่น บีบีเลิฟ หมายถึงความรัก ความประทับใจแบบเด็กๆ เป็นต้น

จากการเปรียบเทียบการถอดรหัสความหมายภาพเด็กจากละครเรื่องรักของนายดอกไม้ของเด็กและผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 พบว่าทั้งเด็กและผู้ใหญ่สามารถถอดรหัสความหมายด้านลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้มากที่สุด และสามารถถอดรหัสเรื่องการมีเพื่อนของเด็กได้ว่าเด็กมีการเล่นกับเพื่อนวัยเดียวกัน

เด็กและผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 ส่วนใหญ่ถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจน เด็กไม่สามารถเชื่อมโยงองค์ประกอบเข้ากับภาพรวมได้ และมีผู้ใหญ่ 2 คนที่สามารถถอดรหัสเรื่องขนชั้นของเด็กทั้งสองในเรื่องจากการแต่งกายและอุปกรณ์ประกอบฉาก

นอกจากนี้ในการถอดรหัสของเด็กและผู้ใหญ่พบว่าไม่มีความสนใจหรือพูดถึงเรื่องการศึกษาของเด็กทั้งสองคนในเรื่องนี้ ทั้งนี้เพราะผู้ผลิตไม่ได้นำเสนอเรื่องการศึกษาของเด็กทั้งสองในเรื่อง

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการถอดรหัสของเด็กและผู้ใหญ่พบว่าขึ้นอยู่กับ การติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องรักของนายดอกไม้อย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสความหมายซึ่งผู้ใหญ่มีประสบการณ์มากกว่าจึงสามารถถอดรหัสความหมายได้ครอบคลุมและลึกซึ้งกว่าเด็ก นอกจากนี้ในเรื่องการเลือกใช้คำและความสามารถในการสื่อสารความคิด ผู้ใหญ่สามารถเลือกใช้คำในการสื่อสารความคิดได้เฉพาะเจาะจงมากกว่าเช่น บีบีเลิฟหมายถึงความรักแบบเด็กๆ ขณะที่เด็กใช้คำว่ารักกัน ซึ่งเป็นคำที่มีความหมายกว้างกว่า

เด็กกลุ่ม 3

ก. เด็กชายราชพฤกษ์

- ลักษณะตัวละคร เด็กกลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสได้ว่าเด็กชายราชพฤกษ์
เป็นเด็กรำเริง ชุกชน ชอบเล่นสนุก

“ชน”

(บันปัน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“รำเริง อารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส”

(กระต่าย, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“รำเริง ชอบเล่นชน”

(นนท์, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เป็นเด็กดี ชนๆ”

(เอ, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

ข. เด็กหญิงพวงชมพู เด็กกลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสได้ว่าเด็กหญิงพวงชมพู
เป็นเด็กรำเริง ชอบดอกไม้ มีน้ำใจ

“เด็กผู้หญิงชอบดอกไม้”

(แบ้งปัน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“มีน้ำใจ”

(หมิง, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เป็นเด็กรำเริงครับ”

(ปังปัง, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“ชอบเล่นสนุก ชอบดอกไม้”

(แอน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ เด็กกลุ่มที่ 3 ไม่สามารถถอดรหัสเรื่องความประทับใจ
กันและกันของเด็กทั้งสองได้

จากการรับชมตัวอย่างภาพเด็กจากเรื่องรักของนายดอกไม้พบว่าเด็กกลุ่มที่ 3
สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้ เช่น เด็กชายราชพฤกษ์เป็นเด็ก
อารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส ส่วนเด็กหญิงพวงชมพูเป็นเด็กร่าเริง มีน้ำใจ ชอบดอกไม้ แต่ไม่สามารถ
ถอดรหัสเรื่องชนชั้นของเด็กทั้งสองได้ เด็กกลุ่มที่ 3 ไม่สามารถถอดรหัสเรื่องการมีเพื่อนของเด็กได้

ในการถอดรหัสของเด็กกลุ่มที่ 3 พบว่าเด็กถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้
ชัดเจนมากที่สุด เช่น การแสดงออก บทสนทนา การกระทำ เป็นต้น แต่ไม่สามารถเชื่อมโยง
องค์ประกอบกับภาพรวมได้ โดยเด็กกลุ่มนี้ไม่สามารถถอดรหัสเรื่องการศึกษาและชนชั้นของเด็ก

ปัจจัยด้านอายุไม่มีผลต่อการถอดรหัสของเด็ก แต่ปัจจัยที่ส่งผลคือการติดตาม
รับชมละครโทรทัศน์เรื่องรักของนายดอกไม้อย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสของเด็ก
เองและความสามารถในการสื่อสารความคิดของเด็ก โดยจะสังเกตเห็นว่าเด็กกลุ่มที่ 3 เลือกใช้คำ
ในการสื่อสารรหัสความหมายที่ค่อนข้างชัดเจนและง่าย ไม่ซับซ้อน เช่น ชอบดอกไม้ เป็นต้น

ผู้ใหญ่กลุ่ม 3

ก. เด็กชายราชพฤกษ์

- ลักษณะตัวละคร ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสได้ว่าเด็กชายราช
พฤกษ์เป็นเด็กชนชั้นกลาง ร่าเริง ชุกชอน ชอบเล่นสนุก มีน้ำใจ มีสุขภาพจิตดี

“ร่าเริง น่ารัก ชนๆ แก่นๆ ตามประสาเด็กผู้ชาย”

(น้ำฝน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“น่ารักดี แต่บทเขาไม่ค่อยเยอะเหมือนเรื่องอื่นๆ ก็เห็นแค่เป็นเด็กรำเงา
สนุกสนาน อารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส แค่นี้เอง”

(แก้ว, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“น่ารัก รำเงา มีน้ำใจ”

(น้อย, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“พูดถึงฐานะที่บ้านก็คงกลางๆ เพราะละครไม่ได้บอกอะไรมาก”

(กานดา, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

ข. เด็กหญิงพวงชมพู ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสได้ว่าเด็กหญิง
พวงชมพูเป็นเด็กรำเงา ชอบดอกไม้ กล้าแสดงออก ช่างพูด

“เด็กผู้หญิงรำเงา กล้าแสดงออก ช่างพูด คุยเก่ง”

(กานดา, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“น่ารัก รำเงา สดใส ชอบดอกไม้”

(น้ำฝน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“มีน้ำใจ อยากมีเพื่อน”

(น้อย, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“รำเงา ชอบเล่น ชนๆ น้อย ชอบดอกไม้”

(แก้ว, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสเรื่องความประทับใจ
กันและกันของเด็กทั้งสองได้

“เด็กๆ เล่นด้วยกันแล้วเข้ากันได้”

(น้อย, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เจอกันแล้วถูกใจกัน”

(วลัย , สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“ความประทับใจตอนเด็กๆ ที่มีเพื่อนเล่นที่ถูกใจ”

(กานดา, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“บ้านอยู่ใกล้กัน มาเล่นด้วยกันบ่อยๆ เลยสนิทกัน ตอนหลังย้ายบ้านก็ไม่เจอกัน พอโตขึ้นก็จำกันไม่ได้”

(วิภา, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

จากการรับชมตัวอย่างภาพเด็กจากเรื่องรักของนายดอกไม้พบว่าผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้ เช่น เด็กชายราชพฤกษ์เป็นเด็กร่าเริงซนๆ แก่นๆ ส่วนเด็กหญิงพวงชมพูเป็นเด็กร่าเริงสนุกสนาน อารมณ์ดี ยิ้มแย้มแจ่มใส กล้าแสดงออก มีเพียง 1 คนที่สามารถถอดรหัสเรื่องชนชั้นของเด็กทั้งสองได้ว่าเป็นชนชั้นกลาง และผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 ยังสามารถถอดรหัสเรื่องการมีเพื่อนของเด็กได้ว่าเด็กชายและเด็กหญิงอยากมีเพื่อนเล่นวัยเดียวกัน

ในการถอดรหัสของผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 พบว่าผู้ใหญ่ถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุด เช่น การแสดงออก บทสนทนา การกระทำ เป็นต้น โดยมีผู้ใหญ่เพียง 1 คนที่สามารถเชื่อมโยงองค์ประกอบกับภาพรวมได้ โดยมองว่าเป็นเด็กชนชั้นกลางจากกิจกรรมและการแต่งกายของเด็ก

ปัจจัยด้านอายุไม่มีผลต่อการถอดรหัสของผู้ใหญ่ แต่ปัจจัยที่ส่งผลคือการติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องรักของนายดอกไม้อย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสของผู้ใหญ่แต่ละคนและความสามารถในการสื่อสารความคิดของผู้ใหญ่ โดยจะสังเกตเห็นว่าผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 เลือกใช้คำในการสื่อสารรหัสความหมายที่มีความเฉพาะเจาะจง เช่น กล้าแสดงออก เป็นต้น

จากการเปรียบเทียบการถอดรหัสความหมายภาพเด็กจากละครเรื่องรักของนายดอกไม้ของเด็กและผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 พบว่าเด็กและผู้ใหญ่สามารถถอดรหัสความหมายด้านลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้มากที่สุด เด็กไม่สามารถถอดรหัสเรื่องการมีเพื่อนเล่นของเด็กได้ แต่ผู้ใหญ่

สามารถถอดรหัสเรื่องการมีเพื่อนของเด็กได้ว่าเด็กอยากมีเพื่อนและเล่นด้วยกันแล้วเข้ากันได้ดีจึงประทับใจกัน

เด็กและผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 ส่วนใหญ่ถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจน เด็กไม่สามารถเชื่อมโยงองค์ประกอบเข้ากับภาพรวมได้ และมีเพียงผู้ใหญ่ 1 คนเท่านั้นที่สามารถถอดรหัสเรื่องชั้นชั้นของเด็กชายราชพฤกษ์และเด็กหญิงพวงชมพูได้ว่าเป็นเด็กชนชั้นกลาง

นอกจากนี้ในการถอดรหัสของเด็กและผู้ใหญ่พบว่าไม่มีความสนใจหรือพูดถึงเรื่องการศึกษานี้ของเด็กทั้งสองคนในเรื่องนี้ ทั้งนี้เพราะผู้ผลิตไม่ได้นำเสนอเรื่องการศึกษานี้ของเด็กทั้งสองในเรื่อง

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการถอดรหัสของเด็กและผู้ใหญ่พบว่าขึ้นอยู่กับ การติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องรักของนายดอกไม้อย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัส ความหมายซึ่งผู้ใหญ่มีประสบการณ์มากกว่าจึงสามารถถอดรหัสความหมายได้ครอบคลุมและลึกซึ้งกว่าเด็ก นอกจากนี้ในเรื่องการเลือกใช้คำและความสามารถในการสื่อสารความคิด ผู้ใหญ่สามารถเลือกใช้คำในการสื่อสารความคิดได้เฉพาะเจาะจงมากกว่าเช่นเด็กหญิงพวงชมพูเป็นเด็กกล้าแสดงออก และเด็กทั้งสองคนในเรื่องอยากมีเพื่อน ขณะที่เด็กใช้คำว่ามีน้ำใจที่ให้ดอกไม้แก่เด็กผู้ชาย

5.4 สืบสาวราวรัก

เด็กกลุ่ม 1

ก. เชื่อม: ตัวอย่างฉากที่ 1 เป็นตอนที่เชื่อมปาร์กแล้วก่อนหนีไปโดนกระจกแตก แต่พอหลวงตาจะทำโทษ เชื่อมกลับโกหกและไม่ยอมรับว่าทำผิด แต่ก็ถูกจับได้เพราะมีพยาน จึงถูกทำโทษในที่สุด

- ลักษณะนิสัย เด็กกลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสได้ว่าเชื่อมเป็นเด็กวัดที่รำเริง ชุกชุน แต่เป็นเด็กเกเร นิสัยไม่ดีเพราะทำร้ายสัตว์และโกหกพระ

“เด็กเกเร”

(พิงกี้, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เกเร”

(กิม, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ทำร้ายสัตว์”

(เอ็กซ์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ชอบโกหก”

(เฟรม, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กวัดชนๆ นิสัยไม่ดี”

(จ๊ะจ๋า, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ เด็กกลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสความหมายของทำร้าย สัตว์ การโกหกและไม่ยอมรับผิด ซึ่งเป็นการตัดสินถูกผิด (Moral judgment)

“ทำผิดแล้วไม่ยอมรับ”

(น้ำฝน, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กเกเร ทำร้ายสัตว์แล้วไม่ยอมรับผิด”

(กิม, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เขาโกหกพระด้วย ต้องโดนจับได้ถึงจะยอมรับ”

(จ๊ะจ๋า, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ไม่ยอมรับผิด ก็เลยต้องถูกลงโทษ”

(เอ็กซ์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“โกหก ทำร้ายสัตว์”

(เฟรม, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

ข. ลูกน้ำ ตัวอย่างจากละครโทรทัศน์เป็นตอนที่ลูกน้ำถูกคนร้ายจับตัว
ไปแต่ลูกน้ำพยายามหาทางหนีรอดแม้ในที่สุดจะถูกจับได้ แต่ก็แสดงให้เห็นความฉลาดในการเอา
ตัวรอด

- ลักษณะนิสัย เด็กกลุ่มที่ 1 สามารถเข้าใจได้ว่าลูกน้ำเป็นเด็กหญิงชน
ชั้นกลาง เป็นเด็กเรียบร้อย พุดน้อยแต่ฉลาด

“ลูกน้ำไม่ใช่เด็กวัด เชื่อมเป็นเด็กวัด”

(จีระจำ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ไม่จมน้ำ”

(เอ็กซ์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ฉลาด ช่างคิด”

(มิ่ง, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กดี เรียบร้อย รู้จักเอาตัวรอดครับ”

(เฟรม, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เขาไม่ค่อยรำเริง ไม่เหมือนเชื่อม แต่เป็นเด็กดี ไม่รังแกสัตว์”

(น้ำฝน, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ เด็กกลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสเรื่องความฉลาดและรู้จัก
เอาตัวรอดของลูกน้ำ

“ลูกน้ำมีความคิดและฉลาด”

(กิม, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เขาเก่ง”

(จีระจำ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“รู้จักเอาตัวรอด ฉลาด”

(เอ็กซ์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ฉลาด รู้จักคิด”

(มิ่ง, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ฉลาด”

(มะฟูช, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

ค. เด็กชายกริช

- ลักษณะนิสัย เด็กกลุ่มที่ 1 สามารถเข้าใจลักษณะนิสัยของเด็กชายกริชว่าเป็นเด็กชายชนชั้นกลางที่มีโอกาสทางการศึกษา แต่เป็นคนก้าวร้าว พุดไม่เพราะ

“เขาทะเลาะกับพี่เรื่องทำการบ้าน”

(พิงกี้, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“พุดไม่เพราะ โทหก”

(เอ็กซ์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นน้องที่ไม่รักพี่ นิสัยไม่ดี”

(มิ่ง, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เขาไม่ยอมทำการบ้านเลยโดนพ่อตี”

(มะฟูช, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

ง. เด็กชายกนิษ

- ลักษณะนิสัย เด็กกลุ่มที่ 1 สามารถเข้าใจว่าเด็กชายกนิษเป็นเด็กชาย
ชนชั้นกลางที่ได้รับโอกาสทางการศึกษา เป็นเด็กดี รักน้อง ใจเย็น พุดเพราะและเรียนเก่ง

“เป็นพี่ที่รักน้อง ใจดี”

(กิม, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ใจดี พุดเพราะ”

(จีระจำ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“พี่ทำการบ้านแต่น้องไม่ทำการบ้าน”

(น้ำฝน, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“กรีซเขาเกเร ฉึกสมุดพี่ แต่พี่ไม่โกรธ”

(มะพู่ช, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ เด็กกลุ่มที่ 1 มีเพียง 2 คนที่สามารถถอดรหัสเรื่อง
ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องแต่ไม่สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องการอบรมสั่งสอนของพ่อได้

“พี่รักน้อง แต่น้องไม่รักพี่”

(พิงกี้, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นพี่น้องกัน ทะเลาะกัน”

(เอ็กซ์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

จากการรับชมตัวอย่างภาพเด็กจากเรื่องสี่สาวราวรักพบว่าเด็กกลุ่มที่ 1
สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้ เช่น เชื่อมเป็นเด็กวัดรำเริง ชน พุด
เก่ง แต่เกเร ชี้โกหก ส่วนลูกน้ำเป็นเด็กเงียบๆ เรียบร้อย ฉลาด รู้จักคิดและรู้จักเอาตัวรอด ขณะที่
เด็กชายกรีซเป็นเด็กมีปัญหา ใจร้อนและเด็กชายกนิษเป็นเด็กใจดี รักน้อง และเด็กกลุ่มที่ 1 ยัง

สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องการตัดสินถูกผิด (Moral judgment) ของเชื่อมโยงที่ไม่ยอมรับความจริงเมื่อตนทำผิด เรื่องความฉลาดและรู้จักเอาตัวรอดของลูกน้ำและเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องของเด็กชายกริชและเด็กชายกนิช แต่ไม่สามารถถอดรหัสเรื่องการอบรมเลี้ยงดูและความสัมพันธ์ระหว่างพ่อลูกได้

ในการถอดรหัสของเด็กกลุ่มที่ 1 พบว่าเด็กถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุด เช่น การแสดงออก บทสนทนา การกระทำ เป็นต้น แต่ไม่สามารถเชื่อมโยงองค์ประกอบกับภาพรวมได้ โดยเด็กกลุ่มนี้มีเพียง 1 คนที่สามารถถอดรหัสเรื่องบทบาทของเชื่อมโยงและลูกน้ำได้ว่าเชื่อมโยงเป็นเด็กวัดแต่ลูกน้ำไม่ใช่

ปัจจัยด้านอายุไม่มีผลต่อการถอดรหัสของเด็ก แต่ปัจจัยที่ส่งผลคือการติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องรักของนายดอกไม้อย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสของเด็กเองและความสามารถในการสื่อสารความคิดของเด็ก โดยจะสังเกตเห็นว่าเด็กกลุ่มที่ 1 เลือกใช้คำในการสื่อสารรหัสความหมายที่ค่อนข้างชัดเจนและง่าย เช่น โทท ทำร้ายสัตว์ เป็นต้น

ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1

ก. เชื่อม: ตัวอย่างฉากที่ 1 เป็นตอนที่เชื่อมโยงปาร์กนงแล้วก่อนหนีไปโดนกระจกแตก แต่พอหลงตาจะทำโทษ เชื่อมกลับโททและไม่ยอมรับว่าทำผิด แต่ก็ถูกจับได้เพราะมีพยานจึงถูกทำโทษในที่สุด

- ลักษณะนิสัย   ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสได้ว่าเชื่อมโยงเป็นเด็กวัด ไม่มีโอกาสทางการศึกษา ที่รำเริง ชุกชน อารมณ์ดี สนุกสนานแต่เป็นเด็กไม่ดีเพราะทำร้ายสัตว์และโทท

“เป็นเด็กวัด ฉลาดมาก เจ้าเล่ห์ด้วย รู้จักต่อรองกับพระว่าทำโทษสามทีพอละ”

(จินตนา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ฉลาด น่ารักดี แก่นๆ”

(แอนนิต้า, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กวัดจนๆ เด็กกำพร้า ไม่มีพ่อแม่ เลยไม่ค่อยมีมารยาท พูดจาก็
ห้วนๆ กวนๆ แต่น่ารัก เป็นคนดี ถึงจะเกเรแต่ก็ไม่ร้าย”

(พิมพ์พรรณ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เชื่อมฉลาดเอาตัวรอดได้ ำเริง นิมจะเคร้ำๆ ขาดแม่ ขาดความอบอุ่น
เชื่อมถึงจะขาดพ่อแม่ แต่ว่าดูเหมือนไม่ขาดความอบอุ่น มีความสุขกับ
ชีวิต ดูำเริง”

(ชนกานต์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสความหมายของการ
โกหกและไม่ยอมรับผิด ซึ่งเป็นการตัดสินถูกผิด (Moral judgment) และฉลาดที่รู้จักเอาตัวรอด

“ฉลาด ทนคน แต่ฉลาดแบบเจ้าเล่ห์ เกเร โดนจับได้ก็ไม่อยากโดนทำ
โทษ เลยโกหก ไม่ยอมรับผิด”

(ณัฐพล, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กฉลาด แต่ไม่ดีตรงที่ไม่ยอมรับผิดในสิ่งที่ตัวเองทำ”

(อุษณีย์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เจ้าเล่ห์ กวนประสาทดี ไม่ยอมรับผิด แถมพอถูกจับได้ยังต่อรองว่าทำ
โทษแค่สามที่พอนะ”

(ชนกานต์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ฉลาดแต่ไม่รู้จักคิดเพราะโกหกพระและล้อเล่นกับพระ”

(อัมพร, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

ข. ลูกน้ำ ตัวอย่างจากจากละครโทรทัศน์เป็นตอนที่ลูกน้ำถูกคนร้ายจับตัว
ไปแต่ลูกน้ำพยายามหาทางหนีรอดแม้ในที่สุดจะถูกจับได้ แต่ก็แสดงให้เห็นความฉลาดในการเอา
ตัวรอด

- ลักษณะนิสัย ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 สามารถเข้าใจได้ว่าลูกน่าเป็นเด็กหญิง
ชนชั้นกลาง เป็นเด็กเรียบร้อย พุดน้อยแต่ฉลาด เก็บกดเพราะเสียแม่

“เด็กคนนี้แม่มันตาย เลยเก็บกด ก็ดูเงิบๆ เฉยๆ เด็กหน้าเดียว ไม่มี
อารมณ์ความรู้สึกเลย เล่นไม่ดีเลย”

(ชนกานต์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กน่าสงสาร เรียบร้อย พุดน้อย เป็นเด็กเงิบๆ”

(อัมพร, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กผู้หญิงจะรวยกว่าเด็กผู้ชายที่ชื่อเชื่อม ไม่ได้เป็นเด็กวัด แต่เป็น
กำพร้าเพราะแม่ตาย เป็นลูกพ่อเดียวกับนางเอก แต่พ่อไม่ยอมรับ ก็เลย
ดูเป็นเด็กมีปัญหา แต่พอมารู้จักเชื่อมเป็นเพื่อนเล่นด้วยกัน มาอยู่วัด
ที่มีแต่คนดีๆ เช่นพระเอก นางเอก พระ เด็กก็เลยหายหวาดกลัว หายโรค
จิต”

(พิมพ์พรรณ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กที่น่าสงสาร เสียแม่ไป ก็เลยกลายเป็นเด็กซึมเศร้า ต้องการ
ความรักจากคนรอบข้าง”

(จินตนา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสเรื่องความฉลาดและ
รู้จักเอาตัวรอดของลูกได้ แต่มีความคิดเห็นว่าเด็กที่คัดเลือกมาเล่นไม่เหมาะสมกับบทเพราะไม่มี
ความสามารถในการแสดง ทำให้ไม่น่าเชื่อถือ

“แต่ก็มีความฉลาดในตัว รู้จักเอาตัวรอด”

(วรุฒิ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ฉลาด รู้จักเอาตัวรอด”

(ณัฐพล, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“รู้จักคิด เอาตัวรอดเก่ง”

(อัมพร, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ตามเรื่องเป็นเด็กฉลาด แต่เด็กที่เล่นเล่นไม่เก่ง เลยไม่เชื่อ เป็นเด็กหน้าเดียว สื่อสารอารมณ์ไม่ได้”

(แอนนิต้า, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

ค. เด็กชายกริช

- ลักษณะนิสัย ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 สามารถเข้าใจลักษณะนิสัยของเด็กชายกริชว่าเป็นเด็กชายชนชั้นกลางที่มีโอกาสทางการศึกษา แต่เป็นคนก้าวร้าว พูดไม่เพราะ

“เด็กมีปัญหา ทะเลาะพ่อและทำไม่ดีกับพี่”

(พิมพรรณ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ขี้ใจฉาบ ทำตัวมีปัญหา”

(ชนกานต์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กไม่ดี ก้าวร้าว ไม่ยอมทำการบ้าน แกล้งพี่แล้วโกหกว่าพี่แกล้ง พอถูกจับได้เลยโดนทำโทษ”

(อัมพร, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เขาคิดว่าไม่มีใครรัก เพราะพ่อมักจะชมพี่ พูดดีกับพี่ แต่ดุและเข้มงวดกับคนน้อง ก็เลยเป็นปมด้อยในใจมากกว่า”

(อุษณีย์, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

ง. เด็กชายกนิษ

- ลักษณะนิสัย ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 สามารถเข้าใจว่าเด็กชายกนิษเป็นเด็กชายชนชั้นกลางที่ได้รับโอกาสทางการศึกษา เป็นเด็กดี รักน้อง ใจเย็น พูดเพราะและเรียนเก่ง

“เป็นพี่ที่ดี ถ้าเจอน้องอย่างนี้ ต้องมีตบ”

(แอนนิต้า, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ใจดี ใจเย็น พูดจาดีกับน้อง ช่วยเหลือน้อง สอนน้องทำการบ้าน”

(จินตนา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กดี รักน้อง เข้าใจน้อง”

(อัมพร, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นพี่ที่ดี รักน้อง ปกป้องน้อง แต่น้องทำตัวมีปัญหา เลยทะเลาะกันบ่อย”

(พิมพรรณ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสการอบรมสั่งสอนของพ่อและความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องและความไม่เข้าใจกันตั้งแต่เด็กส่งผลถึงตอนโต

“น่าจะต้องการนำเสนอเรื่องการสอนที่เข้มงวดเกินไปของพ่อและตอนเด็กเป็นไง โตขึ้นก็เป็นอย่างนั้น ปัญหาที่ไม่ได้รับการแก้ไขตั้งแต่เด็กๆ เหมือนความสัมพันธ์ของพระเอก พี่ชายและพ่อ”

(พิมพรรณ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ความสัมพันธ์ของพี่น้อง ยังไงพี่ก็รักน้อง น้องก็รู้แต่ทำตัวมีปัญหา”

(จินตนา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“พระเอกเป็นคนที่ม่ปมตั้งแต่เด็กว่าพ่อรักพี่มากกว่าเลยทำตัวเกเร ชอบสร้างปัญหา เช่น ไม่ตั้งใจเรียน ทะเลาะกับพ่อ”

(อัมพร, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

จากการรับชมตัวอย่างภาพเด็กจากเรื่องสืบสาวราวรักพบว่าผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้ เช่น เชื่อมเป็นเด็กวัดรำเริง ฉลาดแต่เจ้าเล่ห์ เกเร กวนๆ ส่วนลูกน่าเป็นเด็กเรียบร้อย น่าสงสาร ซึมเศร้าแต่ฉลาด รู้จักคิดและรู้จักเอาตัว

รอด ขณะที่เด็กชายกริชเป็นเด็กซึ้อัจฉา ทำตัวมีปัญหา ก้าวร้าวและเด็กชายกนิษเป็นเด็กใจดี รักน้อง และผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 ยังสามารถถอดรหัสความหมายเรื่องการตัดสินถูกผิด (Moral judgment) ของเชื่อมโยงที่ไม่ยอมรับความจริงเมื่อตนทำผิด เรื่องความฉลาดและรู้จักเอาตัวรอดของลูกน้ำและเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องของเด็กชายกริชและเด็กชายกนิษ และสามารถถอดรหัสเรื่องการอบรมเลี้ยงดูและความสัมพันธ์ระหว่างพ่อลูกได้ว่าพ่อเข้มงวดและดุกับเด็กชายกริชมากกว่าเด็กชายกนิษทำให้เด็กชายกริชซึ้อัจฉา คิดว่าพ่อรักลูกไม่เท่ากัน

ในการถอดรหัสของผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 พบว่าผู้ใหญ่ส่วนใหญ่ถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุด เช่น การแสดงออก บทสนทนา การกระทำ เป็นต้น แต่มีผู้ใหญ่ 2 คนที่สามารถเชื่อมโยงองค์ประกอบกับภาพรวมได้ โดยสามารถถอดรหัสเรื่องชนชั้นของเชื่อมโยงได้ว่า เป็นเด็กวัด ยากจนและเป็นเด็กกำพร้า ส่วนลูกน้ำเป็นเด็กชนชั้นกลาง มีแม่อบรมเลี้ยงดู

ปัจจัยด้านอายุไม่มีผลต่อการถอดรหัสของผู้ใหญ่ แต่ปัจจัยที่ส่งผลคือการติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องสี่สาวราวรักอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสและความสามารถในการสื่อสารความคิด โดยจะสังเกตเห็นว่าผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 เลือกใช้คำในการสื่อสารรหัสความหมายที่มีความหมายเฉพาะเจาะจงและชัดเจน เช่น ฉลาดทันคน ฉลาดแบบเจ้าเล่ห์ ซึ้อัจฉา พ่อเข้มงวดเกินไป เป็นต้น

จากการเปรียบเทียบการถอดรหัสความหมายภาพเด็กจากละครเรื่องสี่สาวราวรักของเด็กและผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 พบว่าทั้งเด็กและผู้ใหญ่สามารถถอดรหัสความหมายด้านลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้มากที่สุด โดยเด็กไม่สามารถถอดรหัสเรื่องการอบรมเลี้ยงดูของพ่อได้ ขณะที่ผู้ใหญ่สามารถถอดรหัสในเรื่องนี้

เด็กและผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 ส่วนใหญ่ถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจน เด็กไม่สามารถเชื่อมโยงองค์ประกอบเข้ากับภาพรวมได้ และมีเพียงผู้ใหญ่ 1 คนเท่านั้นที่สามารถถอดรหัสเรื่องชนชั้นของเชื่อมโยงและลูกน้ำได้โดยเชื่อมโยงเป็นเด็กวัด ยากจนและกำพร้า ขณะที่ลูกน้ำเป็นเด็กชนชั้นกลาง

นอกจากนี้ในการถอดรหัสของเด็กและผู้ใหญ่พบว่าไม่มีความสนใจหรือพูดถึงเรื่องการศึกษาของเด็กชายกริชและเด็กชายกนิษแม้ว่ามีกิจกรรมที่เห็นได้ชัดเจนคือการทำกาบ้าน

ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าเด็กได้รับการศึกษา แต่ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ถอดรหัสในประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องและการอบรมเลี้ยงดูของพ่อลูกมากกว่า

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการถอดรหัสของเด็กและผู้ใหญ่พบว่าขึ้นอยู่กับ การติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องสี่สาวราวรักอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัส ความหมายซึ่งผู้ใหญ่มีประสบการณ์มากกว่าจึงสามารถถอดรหัสความหมายได้ครอบคลุมและ ลึกซึ้งกว่าเด็ก นอกจากนี้ในเรื่องการเลือกใช้คำและความสามารถในการสื่อสารความคิด ผู้ใหญ่ สามารถเลือกใช้คำในการสื่อสารความคิดได้เฉพาะเจาะจงมากกว่าเช่นเชื่อมเป็นคนเจ้าเล่ห์ ฉลาด แกมโกงและเด็กชายกริขธิ์อิจฉา ขณะที่เด็กใช้คำว่าगेเรธิบายการกระทำของเด็กทั้งสอง

เด็กกลุ่ม 2

ก. เชื่อม: ตัวอย่างฉากที่ 1 เป็นตอนที่เชื่อมปาร์กนงแล้วก้อนหินไปโดนกระจก แตก แต่พอลงตาจะทำโทษ เชื่อมกลับโกหกและไม่ยอมรับว่าทำผิด แต่ก็ถูกจับได้เพราะมีพยาน จึงถูกทำโทษในที่สุด

- ลักษณะนิสัย เด็กกลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสได้ว่าเชื่อมเป็นเด็กวัดที่ ร่าเริง ชุกชอน รักสนุก ชอบเล่นสนุกแต่गेเร และสามารถเปรียบเทียบกับตัวละครอื่นๆ ได้ว่าใครเป็น เด็กดีกว่ากัน

“นิ่มเป็นเด็กดีกว่าครับ เชื่อมगेเร”

(สี่, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“เชื่อมเป็นเด็กรักสนุก ชอบเล่นสนุก”

(ปิง, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“เชื่อมगेเร ชน ยิงนง”

(มะปราง, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“เป็นเด็กร่าเริง ชน”

(ไฟว์, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“พูดเก่ง ชน ชอบเล่น”

(เปา, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ เด็กกลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสความหมายของการ
โกหกและไม่ยอมรับผิด ซึ่งเป็นการตัดสินถูกผิด (Moral judgment)

“เชื่อมซี่โกหก เป็นเด็กไม่ดี”

(แทน, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“ทำผิดแต่ไม่ยอมรับ โกหก”

(ปลั๊ก, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“ทำร้ายสัตว์ โกหก”

(ไฟว์, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“เด็กไม่ดี เกเร โกหก”

(สี่, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

ข. ลูกน้ำ ตัวอย่างจากจากละครโทรทัศน์เป็นตอนที่ลูกน้ำถูกคนร้ายจับตัว
ไปแต่ลูกน้ำพยายามหาทางหนีรอดแม้ในที่สุดจะถูกจับได้ แต่ก็แสดงให้เห็นความฉลาดในการเอา
ตัวรอด

- ลักษณะนิสัย เด็กกลุ่มที่ 2 สามารถเข้าใจได้ว่าลูกน้ำเป็นเด็ก
เรียบร้อย พูดน้อยแต่ฉลาดและเป็นเด็กดี

“เรียบร้อยกว่าเชื่อม”

(เปา, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“ไม่ค่อยพูด เสียบๆ”

(เปิง, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“เรียบริ้อย ไม่เกรง กลาด”

(แทน, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“เรียบริ้อย ไม่ชน”

(เปา, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ เด็กกลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสเรื่องความฉลาดและรู้จัก
เอาตัวรอด

“เด็กฉลาด มีความคิดเยอะ”

(สี, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“เอาตัวรอด”

(ปิง, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“รู้จักคิด ฉลาด”

(มะปราง, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“ฉลาด”

(ปลีก, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

ค. เด็กชายกริช

- ลักษณะนิสัย เด็กกลุ่มที่ 2 สามารถเข้าใจลักษณะนิสัยของเด็กชาย
กริชว่าเป็นเด็กชายชนชั้นกลางที่มีโอกาสทางการศึกษา เป็นเด็กมีปัญหา พุดไม่เพราะ ใจร้อน

“บ้านเขาไม่จน ได้เรียนหนังสือเพราะเขาทำการบ้านด้วย”

(ไฟว์, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“พูดไม่เพราะ ใจร้อน”

(เปา, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“เด็กมีปัญหา ทะเลาะกับพี่”

(สี่, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“เด็กไม่ดี ทะเลาะกับพี่ พูดไม่เพราะ”

(มะปราง, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

ง. เด็กชายกนิษ

- ลักษณะนิสัย เด็กกลุ่มที่ 2 สามารถเข้าใจว่าเด็กชายกนิษเป็นเด็กชาย
ชนชั้นกลางที่ได้รับโอกาสทางการศึกษา เป็นเด็กดี รักน้อง เก่ง

“เขาสอนน้องทำการบ้าน”

(แทน, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“รักน้อง ใจดี”

(ไฟว์, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“อยากมีพี่แบบนี้ ใจดี”

(ปลื้ม, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

“รักน้อง สอนน้องทำการบ้าน”

(มะปราง, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ เด็กกลุ่มที่ 2 มีเพียง 1 คนที่สามารถถอดรหัสเรื่อง
ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องและการอบรมสั่งสอนของพ่อได้

“พี่รักน้อง แต่พ่อรักลูกไม่เท่ากัน น้องเลยเป็นเด็กมีปัญหา”

(ปิง, สัมภาษณ์, กุมภาพันธ์ 2549)

จากการรับชมตัวอย่างภาพเด็กจากเรื่องสี่สาวร้าวรักพบว่าเด็กกลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้ เช่น เชื่อมเป็นเด็กไม่ดี ชี้โกหก ขนพูดเก่ง ส่วนลูกน้ำเป็นเด็กเจี๊ยบๆ เรียบร้อย ฉลาด รู้จักคิดและรู้จักเอาตัวรอด ขณะที่เด็กชายกริชเป็นเด็กมีปัญหา ใจร้อนและเด็กชายกนิษเป็นเด็กใจดี รักน้อง และเด็กกลุ่มที่ 2 ยังสามารถถอดรหัสความหมายเรื่องการตัดสินถูกผิด (Moral judgment) ของเชื่อมที่ไม่ยอมรับความจริงเมื่อตนทำผิด เรื่องความฉลาดและรู้จักเอาตัวรอดของลูกน้ำและเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องของเด็กชายกริชและเด็กชายกนิษ แต่ไม่สามารถถอดรหัสเรื่องการอบรมเลี้ยงดูและความสัมพันธ์ระหว่างพ่อลูกได้

ในการถอดรหัสของเด็กกลุ่มที่ 2 พบว่าเด็กถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุด เช่น การแสดงออก บทสนทนา การกระทำ เป็นต้น แต่ไม่สามารถเชื่อมโยงองค์ประกอบกับภาพรวมได้ โดยเด็กกลุ่มนี้มีเพียง 1 คนที่สามารถถอดรหัสเรื่องชนชั้นของเด็กชายกริชและเด็กชายกนิษว่าเป็นชนชั้นกลางและได้รับการศึกษาจากกิจกรรมที่เด็กทั้งสองทำในเรื่องคือ การทำการบ้าน

ปัจจัยด้านอายุไม่มีผลต่อการถอดรหัสของเด็ก แต่ปัจจัยที่ส่งผลคือการติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องสี่สาวร้าวรักอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสของเด็กเอง และความสามารถในการสื่อสารความคิดของเด็ก โดยจะสังเกตเห็นว่าเด็กกลุ่มที่ 2 เลือกใช้คำในการสื่อสารรหัสความหมายที่ค่อนข้างชัดเจนและง่าย ไม่ซับซ้อน เช่น เด็กไม่ดี เกเร เป็นต้น

ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2

ก. เชื่อม: ตัวอย่างฉากที่ 1 เป็นตอนที่เชื่อมปาร์กนงแล้วก็นินไปโดนกระจกแตก แต่พอหลวงตาจะทำโทษ เชื่อมกลับโกหกและไม่ยอมรับว่าทำผิด แต่ก็ถูกจับได้เพราะมีพยาน จึงถูกทำโทษในที่สุด

- ลักษณะนิสัย ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสได้ว่าเชื่อมเป็นเด็กวัด ไม่มีโอกาสทางการศึกษา ที่ร่ำรวย ชุกชน อารมณ์ดี สนุกสนานแต่เป็นเด็กไม่ดีเพราะทำร้ายสัตว์ และโกหก

“เป็นเด็กวัดขนๆ น่าจะจน เป็นเด็กกำพร้า ไม่มีพ่อแม่ คงไม่ได้เรียนหนังสือ”

(กัลยา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ร่ำรวย ขนๆ นิสัยไม่ค่อยดี”

(ไสว, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กเกเร ชอบเล่นชน แต่ก็ร่ำรวยดี จริงๆ แล้วก็นิสัยดีนะ”

(สมนึก, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เชื่อมก็ขี่เล่น เกเรตามประสาเด็กวัด”

(พิชัย, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กชน เกเร แถมยังโกหกพระอีก น่าดีจริงๆ”

(ปราณี, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสความหมายของการโกหกและไม่ยอมรับผิด ซึ่งเป็นการตัดสินถูกผิด (Moral judgment) และฉลาดที่รู้จักเอาตัวรอด

“ไม่ยอมรับความจริง ต้องโดนจับได้ มีพยานก่อน”

(สมพิศ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เกเร ไม่ยอมรับความจริง โกหก”

(สมนึก, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กเกรจะฆ่าสัตว์ พอโดนจับได้ก็ไม่ยอมรับ กลับโกหกพระ”

(นุศรา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ทำผิดแล้วไม่ยอมรับผิด ในที่สุดก็โดนจับได้ คล้ายๆ จะบอกว่า
ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว”

(จารึก, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

ข. ลูกน้ำ ตัวอย่างมาจากละครโทรทัศน์เป็นตอนที่ลูกน้ำถูกคนร้ายจับตัว
ไปแต่ลูกน้ำพยายามหาทางหนีรอดแม้ในที่สุดจะถูกจับได้ แต่ก็แสดงให้เห็นความฉลาดในการเอา
ตัวรอด

- ลักษณะนิสัย ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 สามารถเข้าใจได้ว่าลูกน้ำเป็นเด็กหญิง
ชนชั้นกลาง เป็นเด็กเรียบร้อย พูดน้อยแต่ฉลาด

“เด็กคนนี้ไม่ใช่เด็กวัด แต่หลงมา พ่อเป็นคนรวย แม่เป็นครู เป็นลูกพ่อ
เดียวกับนางเอกแต่คนละแม่ ไม่ใช่เด็กจน ตอนอยู่กับแม่น่าจะได้เรียน
หนังสือ แต่ในละครก็ไม่ได้มีพูดถึงนะ พี่ก็ดูบ้างไม่ดูบ้าง บางทีกลับบ้าน
ดึกก็ดูไม่ทัน”

(ปราณี, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กเงียบๆ เรียบร้อย ไม่ค่อยพูด เด็กที่เล่นมันเล่นไม่เก่งด้วยแหละ”

(กัลยา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กดี เรียบร้อย ไม่เกรเหมือนเชื่อม ฐานะต่างกัน แต่ก็เล่นด้วยกัน
ได้”

(จารึก, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กเรียบร้อย น่ารัก ไม่เกร พูดน้อยแต่ฉลาด”

(นุศรา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสเรื่องความฉลาดและ รู้จักเอาตัวรอดของลูกน้ำ แต่มีความคิดเห็นว่าเด็กที่คัดเลือกมาเล่นไม่เหมาะสมกับบทเพราะไม่มี ความสามารถในการแสดง ทำให้ไม่น่าเชื่อถือ

“ลูกน้ำมีความคิดและฉลาด”

(พิชัย, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ฉลาด รู้จักเอาตัวรอด มีความคิดว่าต้องทำยังไงถึงจะเอาตัวรอดได้”

(นุศรา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กเงียบๆ แต่มีความคิด รู้จักหาทางหนี เอาตัวรอด”

(ไสว, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“คบเขียนเขาคงอยากบอกว่าเด็กมันฉลาด แต่เด็กที่เล่นมันเล่นไม่เก่งเลย ตอนหนี..หน้าตาดูไม่ตื่นเต้น ไม่ตกใจ เดินเฉยๆ”

(ปราณี, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

ค. เด็กชายกริช

- ลักษณะนิสัย ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 สามารถเข้าใจลักษณะนิสัยของเด็กชาย กริชว่าเป็นเด็กชายชนชั้นกลางที่มีโอกาสทางการศึกษา แต่เป็นคนก้าวร้าว พุดไม่เพราะ

“เป็นเด็กเกเร ทำตัวมีปัญหา ทะเลาะกับพี่กับพ่อ”

(สมนึก, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กคนนี้เป็นพระเอกตอนเด็กๆ ในเรื่องคือเขาจะอิจฉาพี่ที่พ่อรักพี่ มากกว่าเพราะพี่เป็นเด็กดีกว่า เรียนเก่งกว่า”

(กัลยา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กไม่ดี พุดจาไม่เพราะ ก้าวร้าว แกล้งพี่”

(พิชัย, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“พูดถึงที่บ้านก็ไม่จนนะ ธรรมดา ได้เรียนหนังสือ แต่เรียนเก่งสู้พี่ไม่ได้ ก็เลยขี้ใจจ๋า มีปัญหากับพ่อ”

(ปราณี, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

ง. เด็กชายกนิษ

- ลักษณะนิสัย ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 สามารถเข้าใจว่าเด็กชายกนิษเป็นเด็กชายชนชั้นกลางที่ได้รับโอกาสทางการศึกษา เป็นเด็กดี รักน้อง ใจเย็น พูดเพราะและเรียนเก่ง

“ก็จะตรงข้ามกับคนน้อง คนน้องมีปัญหา คนพี่จะใจดี รักน้อง เป็นลูกที่ดีของพ่อแม่”

(สมนึก, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“จากที่ดูในเรื่องคงจะบอกว่าพระเอกกับพ่อไม่เข้าใจกันตั้งแต่เด็กๆ เลยมีปัญหามาตอนโต ตอนโตก็เหมือนกันคือพี่จะใจดี รักน้อง ห่วงน้อง คอยสอนน้อง เป็นพี่ที่ดี พ่อแม่ก็จะภูมิใจในตัวพี่ ส่วนคนน้องไม่ค่อยตั้งใจเรียน ชอบก่อปัญหา เลยทะเลาะกับพ่อบ่อยๆ พี่ก็ต้องเป็นคนกลางคอยช่วยไกล่เกลี่ย”

(ปราณี, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เป็นเด็กดี รักน้อง ใจดี พูดเพราะ ไม่เกเร ไม่ก้าวร้าวเหมือนคนน้อง”

(นุศรา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“เด็กสองคนจะตรงข้ามกัน คนหนึ่งดี คนหนึ่งไม่ดี”

(จารึก, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 สามารถถอดรหัสเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องและความไม่เข้าใจกันตั้งแต่เด็กส่งผลถึงตอนโต

“ต้องการบอกว่าพระเอกที่มีปัญหากับพ่อ คือเป็นแบบนี้มาตั้งแต่เล็กๆ ตอนเด็กเป็นไง โตก็เป็นอย่างนั้น คือไม่เข้าใจกัน”

(กัลยา, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“ถึงน้องจะเป็นเด็กไม่ดี พี่ก็รัก พี่เขาก็เข้าใจ คอยดูแลน้อง ทำหน้าที่พี่ที่ดี”

(พิชัย, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

“พระเอกทำตัวมีปัญหาเพราะพ่อรักพี่มากกว่า แต่จริงๆ แล้วก็ไม่มีอะไร ทั้งพี่ทั้งน้องก็รักกัน”

(สมพิศ, สัมภาษณ์, มกราคม 2549)

จากการรับชมตัวอย่างภาพเด็กจากเรื่องสืบสาวราวรักพบว่าผู้ใหญ่อายุ 2 สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้ เช่น เชื่อมเป็นเด็กวัดรำเริง ขนๆ เกเร ส่วนลูกน้ำเป็นเด็กเรียบร้อย ไม่ค่อยพูด ขณะที่เด็กชายกริชเป็นเด็กขี้อิจฉา พูดไม่เพราะ ก้าวร้าว ทำตัวมีปัญหา และเด็กชายกนิชเป็นเด็กใจดี รักน้อง เป็นลูกที่ดี และผู้ใหญ่อายุ 2 ยังสามารถถอดรหัสความหมายเรื่องการตัดสินถูกผิด (Moral judgment) ของเชื่อมที่ไม่ยอมรับความจริงเมื่อตนทำผิด เรื่องความฉลาดและรู้จักเอาตัวรอดของลูกน้ำและเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องของเด็กชายกริชและเด็กชายกนิช และสามารถถอดรหัสเรื่องการอบรมเลี้ยงดูและความสัมพันธ์ระหว่างพ่อลูกได้ว่าพ่อเข้มงวดและดุกับเด็กชายกริชมากกว่าเด็กชายกนิชทำให้เด็กชายกริชรู้สึกอิจฉา คิดว่าพ่อรักลูกไม่เท่ากัน

ในการถอดรหัสของผู้ใหญ่อายุ 2 พบว่าสามารถเชื่อมโยงองค์ประกอบกับภาพรวมได้ โดยสามารถถอดรหัสเรื่องชนชั้นของเชื่อมได้ว่าเป็นเด็กวัด ยากจน ไม่ได้มีโอกาสทางการศึกษา ส่วนลูกน้ำเป็นเด็กชนชั้นกลาง มีแม่อบรมเลี้ยงดู น่าจะได้เรียนหนังสือ ขณะที่เด็กชายกริชและเด็กชายกนิชเป็นเด็กชนชั้นกลางและมีโอกาสทางการศึกษา โดยถอดรหัสจากกิจกรรมของเด็กในเรื่อง ได้แก่การทำกรบ้าน ประกอบกับการแต่งกายและฉากในเรื่อง

ปัจจัยด้านอายุไม่มีผลต่อการถอดรหัสของผู้ใหญ่ แต่ปัจจัยที่ส่งผลคือการติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องสืบสาวราวรักอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสและความสามารถในการสื่อสารความคิด โดยจะสังเกตเห็นว่าผู้ใหญ่อายุ 2 เลือกใช้คำในการสื่อสารรหัสความหมายที่มีความหมายเฉพาะเจาะจงและชัดเจน เช่น ขี้อิจฉา เป็นต้น

จากการเปรียบเทียบการถอดรหัสความหมายภาพเด็กจากละครเรื่องสี่สาววรา
รักของเด็กและผู้ใหญ่กลุ่มที่ 2 พบว่าทั้งเด็กและผู้ใหญ่สามารถถอดรหัสความหมายด้านลักษณะ
อุปนิสัยของเด็กได้มากที่สุด โดยเด็กไม่สามารถถอดรหัสเรื่องการอบรมเลี้ยงดูของพ่อได้ ขณะที่
ผู้ใหญ่สามารถถอดรหัสในเรื่องนี้

เด็กส่วนใหญ่ถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจน ไม่สามารถเชื่อมโยง
องค์ประกอบเข้ากับภาพรวมได้ แต่ผู้ใหญ่สามารถเชื่อมโยงองค์ประกอบกับภาพรวมได้ เช่น การ
ถอดรหัสเรื่องชนชั้นของเด็กจากฉาก การแต่งกาย และเรื่องการศึกษาจากกิจกรรมการทำงานบ้าน
ของเด็กในเรื่อง

นอกจากนี้ในการถอดรหัสของเด็กไม่มีความสนใจหรือพูดถึงเรื่องการศึกษาของ
เด็กชายกริชและเด็กชายนิษแม้ว่ามีกิจกรรมที่เห็นได้ชัดเจนคือการทำงานบ้านซึ่งสะท้อนให้เห็น
ว่าเด็กได้รับการศึกษา แต่ผู้ใหญ่ 4 คนสนใจเรื่องการศึกษา

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการถอดรหัสของเด็กและผู้ใหญ่พบว่าขึ้นอยู่กับ การ
ติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องสี่สาววรา รักอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัส
ความหมายซึ่งผู้ใหญ่มีประสบการณ์มากกว่าจึงสามารถถอดรหัสความหมายได้ครอบคลุมและ
ลึกซึ้งกว่าเด็ก นอกจากนี้ในเรื่องการเลือกใช้คำและความสามารถในการสื่อสารความคิด ผู้ใหญ่
สามารถเลือกใช้คำในการสื่อสารความคิดได้เฉพาะเจาะจงมากกว่าเช่นเด็กชายกริชขี้อิจฉา ขณะที่
เด็กใช้คำว่าเกร เป็นต้น

เด็กกลุ่ม 3

ก. เชื่อม: ตัวอย่างฉากที่ 1 เป็นตอนที่เชื่อมปาร์กนงแล้วก่อนหนีไปโดนกระจก
แตก แต่พอหลงตาจะทำโทษ เชื่อมกลับโกหกและไม่ยอมรับว่าทำผิด แต่ก็ถูกจับได้เพราะมีพยาน
จึงถูกทำโทษในที่สุด

- ลักษณะนิสัย เด็กกลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสได้ว่าเชื่อมเป็นเด็กวัดที่
รำเริง ชุกชน อารมณ์ดี รักเพื่อน สนุกสนานแต่เป็นเด็กไม่ดีเพราะทำร้ายสัตว์และโกหกพระ

“เด็กชน ร่ำรวย”

(แอน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เกเร ทำร้ายสัตว์”

(หมิง, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“ร่ำรวย สนุกสนาน ชอบเล่นชน”

(เอ, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“รักเพื่อน อารมณ์ดี”

(ปิงปิง, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ เด็กกลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสความหมายของการ
โกหกและไม่ยอมรับผิด ซึ่งเป็นการตัดสินใจผิด (Moral judgment)

“โกหก ไม่ยอมรับผิด”

(แป้งปั้ง, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เกเร ทำร้ายสัตว์”

(นนท์, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“ทำผิดแล้วไม่ยอมรับ”

(เอ, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เขาโดนตีเพราะทำร้ายสัตว์และโกหก”

(แอน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เด็กไม่ดี เกเร”

(กระต่าย, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“ทำร้ายสัตว์ โทหก”

(หมิง, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

ข. ลูกน้ำ ตัวอย่างมาจากละครโทรทัศน์เป็นตอนที่ลูกน้ำถูกคนร้ายจับตัว
ไปแต่ลูกน้ำพยายามหาทางหนีรอดแม้ในที่สุดจะถูกจับได้ แต่ก็แสดงให้เห็นความฉลาดในการเอา
ตัวรอด

- ลักษณะนิสัย เด็กกลุ่มที่ 3 สามารถเข้าใจได้ว่าลูกน้ำเป็นเด็ก
เรียบร้อย ไม่ค่อยเล่นซนเมื่อเปรียบเทียบกับเชือก พุดน้อยแต่ฉลาด

“เขาไม่ค่อยพูด ไม่ร่าเริง”

(นนท์, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“ไม่ซนเหมือนเชือก”

(กระต่าย, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เรียบร้อย”

(แป้งปั้น, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เป็นเด็กดี เรียบร้อย”

(แถน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ เด็กกลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสเรื่องความฉลาดและรู้จัก
เอาตัวรอด

“ฉลาด”

(เอ, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“ลูกน้ำฉลาดและรู้จักคิด”

(ปิงปิง, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เป็นเด็กดี ฉลาด เอาตัวรอดเก่ง”

(หมิง, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“รู้จักคิด เอาตัวรอด”

(ปันปัน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

ค. เด็กชายกริช

- ลักษณะนิสัย เด็กกลุ่มที่ 3 สามารถเข้าใจลักษณะนิสัยของเด็กชายกริชว่าเป็นเด็กชายชนชั้นกลางที่มีโอกาสทางการศึกษา แต่เป็นเด็กเกเร ไม่รักพี่ชาย

“บ้านไม่รวยไม่จน เรียนหนังสือ”

(นนท์, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เด็กไม่ดี ไม่รักพี่ชาย”

(แอน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“ไม่ยอมทำการบ้าน ทะเลาะกับพี่”

(ปังปัง, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เขาเกเรค่ะ”

(กระต่าย, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

ง. เด็กชายกนิษ

- ลักษณะนิสัย เด็กกลุ่มที่ 3 สามารถเข้าใจว่าเด็กชายกนิษเป็นเด็กชายชนชั้นกลางที่ได้รับโอกาสทางการศึกษา เป็นเด็กดี รักน้อง เรียนเก่ง

“เด็กดี”

(ปันปัน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เรียนแก่ง สอนการบ้านน้อง”

(เอ, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“รักน้อง”

(แป้งปิ่น, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เป็นพี่ที่ดี รักน้อง ดูแลน้อง”

(แอน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ เด็กกลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องแต่ไม่สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องการอบรมสั่งสอนของพ่อได้

“เป็นพี่ที่ดี รักน้อง ดูแลน้อง”

(เอ, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“พี่เป็นเด็กดี น้องเป็นเด็กไม่ดี”

(แป้งปิ่น, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“น้องเกเร พี่เป็นเด็กดี พี่รักน้อง”

(ปิงปิง, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“พี่สอนการบ้านน้องแต่น้องไม่ยอมทำการบ้าน”

(แอน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

จากการรับชมตัวอย่างภาพเด็กจากเรื่องสี่สาวราวรักพบว่าเด็กกลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้ เช่น เชื่อมเป็นเด็กวัดว่าเริง ขน พุด แต่เกเร ชี้โกหก ส่วนลูกน้ำเป็นเด็กเรียบร้อย ไม่ชน ไม่รำเริงฉลาด รู้จักคิดและรู้จักเอาตัวรอด ขณะที่เด็กชายกริชเป็นเด็กเกเร และเด็กชายนิษเป็นเด็กใจดี รักน้อง ดูแลน้อง และเด็กกลุ่มที่ 3 ยังสามารถถอดรหัสความหมายเรื่องการตัดสินถูกผิด (Moral judgment) ของเชื่อมที่ไม่ยอมรับความจริงเมื่อตนทำผิด เรื่องความฉลาดและรู้จักเอาตัวรอดของลูกน้ำและเรื่องความสัมพันธ์

ระหว่างพี่น้องของเด็กชายกริชและเด็กชายกนิษ แต่ไม่สามารถถอดรหัสเรื่องการอบรมเลี้ยงดูและความสัมพันธ์ระหว่างพ่อลูกได้

ในการถอดรหัสของเด็กกลุ่มที่ 3 พบว่าเด็กถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุด เช่น การแสดงออก บทสนทนา การกระทำ เป็นต้น แต่ไม่สามารถเชื่อมโยงองค์ประกอบกับภาพรวมได้ โดยเด็กกลุ่มนี้มีเพียง 1 คนที่สามารถถอดรหัสเรื่องชนชั้นของเด็กชายกริชและเด็กชายกนิษว่าเป็นชนชั้นกลางและได้รับการศึกษาจากกิจกรรมที่เด็กทั้งสองทำในเรื่องคือ การทำการบ้าน

ปัจจัยด้านอายุไม่มีผลต่อการถอดรหัสของเด็ก แต่ปัจจัยที่ส่งผลคือการติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องสืบสาวราวรักอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสของเด็กเอง และความสามารถในการสื่อสารความคิดของเด็ก โดยจะสังเกตเห็นว่าเด็กกลุ่มที่ 3 เลือกใช้คำในการสื่อสารรหัสความหมายที่ค่อนข้างชัดเจนและง่าย ไม่ซับซ้อน เช่น เด็กไม่ตี เกร ไม่ยอมทำการบ้าน เป็นต้น

ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3

ก. เชื่อม: ตัวอย่างฉากที่ 1 เป็นตอนที่เชื่อมปาร์กแล้วก็นินไปโดนกระจกแตก แต่พอหลวงตาจะทำโทษ เชื่อมกลับโกหกและไม่ยอมรับว่าทำผิด แต่ก็ถูกจับได้เพราะมีพยาน จึงถูกทำโทษในที่สุด

- ลักษณะนิสัย   ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสได้ว่าเชื่อมเป็นเด็กวัด ไม่มีโอกาสทางการศึกษา ที่รำเริง ชุกชน อารมณ์ดี สนุกสนาน เจ้าเล่ห์และรู้จักเอาตัวรอด มีพระคอยอบรมสั่งสอน

“คนนี่เจ้าเล่ห์ เอาตัวรอด”

(วิภา, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“รำเริง ชี้เล่น เจ้าเล่ห์ อารมณ์ดี”

(แก้ว, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เด็กกำพร้า เด็กวัด ไม่มีพ่อแม่คอยก็เลยเกรง ดีที่มีพระคอยอบรมสั่งสอน”

(ยุไล, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เด็กวัดจนๆ ไม่ได้เรียนหนังสือ ใช้ชีวิตอยู่ในวัด ก็หาอะไรเล่นในวัด ยิงนก ตกปลา ปีนต้นไม้ไปตามเรื่อง แต่โดยรวมก็ไม่ใช้เด็กเลวร้ายอะไร”

(พิเชษฐ, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสความหมายของการโกหกและไม่ยอมรับผิด ซึ่งเป็นการตัดสินถูกผิด (Moral judgment) ได้

“เจ้าเล่ห์ เขาตัวรอดด้วยการโกหก”

(แก้ว, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“ฉลาดแต่เกเรน่าดู ทำผิดแล้วไม่ยอมรับผิด”

(จิภา, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“บาปมาก ทั้งรังแกสัตว์ โทษพระอีกต่างหาก”

(ยุไล, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“ฉลาดเกินไปจนเจ้าเล่ห์ เขาตัวรอดด้วยวิธีผิดๆ ในที่สุดเลยต้องถูกลงโทษเพราะถูกจับได้”

(น้ำฝน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

ข. ลูกน้ำ ตัวอย่างจากละครโทรทัศน์เป็นตอนที่ลูกน้ำถูกคนร้ายจับตัวไปแต่ลูกน้ำพยายามหาทางหนีรอดแม้ในที่สุดจะถูกจับได้ แต่ก็แสดงให้เห็นความฉลาดในการเอาตัวรอด

- ลักษณะนิสัย ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 สามารถเข้าใจได้ว่าลูกน้ำเป็นเด็กหญิงชนชั้นกลาง เป็นเด็กเรียบร้อย พุดน้อยแต่ฉลาด

“เป็นเด็กเรียบร้อยและฉลาด”

(น้อย, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“บทบาทของน้องคนนี้เขากล้าดี เป็นเด็กเงียบๆ เรียบร้อย ไม่ค่อยพูด”

(กานดา, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“ก็นำรักไปอีกแบบ เชื่อมจะเกรงๆ ชนๆ ตลกๆ คนนี้เรียบร้อยกว่าเพราะ ตอนแรกเขาไม่ใช่เด็กวัด แม่เป็นครู พอมีฐานะไม่ลำบากมาก”

(วิภา, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เด็กหน้าตาน่ารักดี แต่พูดไม่เก่ง เงียบๆ ต่างจากเช่อม”

(แก้ว, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสเรื่องความฉลาดและ รู้จักเอาตัวรอดของลูกนี้

“เป็นเด็กกล้าคิด กล้าทำ”

(น้อย, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“ฉลาด รู้จักเอาตัวรอด”

(ยุไล, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เด็กคนนี้เงียบๆ แต่ก็รู้จักคิดวางแผนเพื่อหนีรอดจากผู้ร้าย”

(แก้ว, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“ฉลาด เรียบร้อย รู้จักคิดวางแผน”

(พิเชษฐ, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

ค. เด็กชายกริช

- ลักษณะนิสัย ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 สามารถเข้าใจลักษณะนิสัยของเด็กชายกริชว่าเป็นเด็กชายชนชั้นกลางที่มีโอกาสทางการศึกษา แต่เป็นคนก้าวร้าว พุดไม่เพราะ และน้อยใจพ่อ คิดว่าพ่อลำเอียง รักลูกไม่เท่ากัน

“เด็กคนนี้เป็นเด็กกำพร้า แต่พ่อดู เลยทำตัวมีปัญหาเข้ากับพ่อไม่ได้”

(แก้ว, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เขาน้อยใจพ่อที่ดีกับพี่มากกว่า ชื่นชมพี่มากกว่า ก็เลยแสดงออกก้าวร้าว หาเรื่องทะเลาะกับพี่”

(วลัย, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“ดูแลที่บ้านก็ไม่น่ามีปัญหา เพราะมีพ่อแม่ ครอบครัวน่าจะอบอุ่นฐานะทางบ้านก็ไม่ลำบาก ได้เรียนหนังสือ ไม่ต้องทำงานตั้งแต่เด็กเหมือนเด็กในละครบางเรื่องที่ดูมา มันก็แสดงให้เห็นว่าเด็กจะดี อยู่ที่การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ด้วย ไม่เกี่ยวกับความรวยความจน”

(วิภา, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เป็นเด็กโตแต่ไม่รู้จักคิด ขอบน้อยใจพ่อและทำตัวไม่ดีประชดพ่อ”

(กานดา, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

ง. เด็กชายกนิษ

- ลักษณะนิสัย ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 สามารถเข้าใจว่าเด็กชายกนิษเป็นเด็กชายชนชั้นกลางที่ได้รับโอกาสทางการศึกษา เป็นเด็กดี รักร้อง ใจเย็น พุดเพราะและเรียนเก่ง

“คนนี้เป็นเด็กดี พุดเพราะ พุดดี ต่างกับเด็กอีกคน”

(พิเชษฐ, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เหมือนพ่อจะรักคนนี้มากกว่า อีกคนก็เลยอิจฉา ทำตัวเกรง มีปัญหา”
(น้ำฝน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เป็นเด็กจิตใจดี รักน้อง ใจเย็นและให้อภัยน้องเสมอ”
(แก้ว, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“คนนี้จะเป็นผู้ใหญ่กว่า มีความเป็นพี่ที่รักน้อง ดูแลน้อง ช่วยสอนน้องทำ
การบ้าน”
(ยุไฉ, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

- สิ่งที่ต้องการนำเสนอ ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 สามารถถอดรหัสการอบรมสั่งสอนของ
พ่อและเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องและความไม่เข้าใจกันตั้งแต่เด็กส่งผลถึงตอนโต

“พ่อจะดุกับคนน้อง แต่ใจดีกับคนที่ เลี้ยงลูกไม่เหมือนกัน”
(แก้ว, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“เป็นตอนเด็กของพระเอกกับพี่ โตขึ้นมากก็มีปัญหาเหมือนกันเหมือนเดิม
เพราะไม่เข้าใจกันตั้งแต่เด็ก”
(กานดา, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

“พ่อเข้มงวดเกินไป น่าจะคุยกันดีๆ”
(น้ำฝน, สัมภาษณ์, มีนาคม 2549)

จากการรับชมตัวอย่างภาพเด็กจากเรื่องสืบสาวราวรักพบว่าผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3
สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้ เช่น เชื่อมเป็นเด็กวัดรำเริง ชี้เล่น
ส่วนลูกน้ำเป็นเด็กเรียบร้อย ไม่ค่อยพูด กล้าคิดกล้าทำ รู้จักคิดวางแผนและรู้จักเอาตัวรอด ขณะที่
เด็กชายกริชเป็นเด็กน้อยใจพ่อ ทำตัวมีปัญหา ก้าวร้าวและเด็กชายกนิชเป็นเด็กใจดี รักน้อง และ
ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 ยังสามารถถอดรหัสความหมายเรื่องการตัดสินใจ (Moral judgment) ของ
เชื่อมที่ไม่ยอมรับความจริงเมื่อตนทำผิด เรื่องความฉลาดและรู้จักเอาตัวรอดของลูกน้ำและเรื่อง
ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องของเด็กชายกริชและเด็กชายกนิช และสามารถถอดรหัสเรื่องการ

อบรมเลี้ยงดูและความสัมพันธ์ระหว่างพ่อลูกได้ว่าพ่อเข้มงวดและดุกับเด็กชายกริชมากเกินไปทำให้เด็กชายกริชรู้สึกน้อยใจ คิดว่าพ่อรักลูกไม่เท่ากัน

ในการถอดรหัสของผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 พบว่าผู้ใหญ่ส่วนใหญ่ถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนมากที่สุด เช่น การแสดงออก บทสนทนา การกระทำ เป็นต้น แต่มีผู้ใหญ่ 3 คนที่สามารถเชื่อมโยงองค์ประกอบกับภาพรวมได้ โดยสามารถถอดรหัสเรื่องชั้นของเชื่อมโยงได้ว่าเป็นเด็กวัด ยากจนและเป็นเด็กกำพร้า ส่วนลูกน่าเป็นเด็กชนชั้นกลาง มีแม่อบรมเลี้ยงดู ขณะที่เด็กชายกริชและเด็กชายกนิชเป็นเด็กชนชั้นกลาง ครอบครัวค่อนข้างอบอุ่น ได้รับโอกาสทางการศึกษา โดยถอดรหัสจากฉาก การแต่งกายและกิจกรรมของเด็กในเรื่อง

ปัจจัยด้านอายุไม่มีผลต่อการถอดรหัสของผู้ใหญ่ แต่ปัจจัยที่ส่งผลคือการติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องสี่สาวรารักอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัสและความสามารถในการสื่อสารความคิด โดยจะสังเกตเห็นว่าผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 เลือกใช้คำในการสื่อสารรหัสความหมายที่มีความหมายเฉพาะเจาะจงและชัดเจน เช่น น้อยใจพ่อ พ่อเข้มงวดมากเกินไป เป็นต้น

จากการเปรียบเทียบการถอดรหัสความหมายภาพเด็กจากละครเรื่องสี่สาวรารักของเด็กและผู้ใหญ่กลุ่มที่ 3 พบว่าทั้งเด็กและผู้ใหญ่สามารถถอดรหัสความหมายด้านลักษณะอุปนิสัยของเด็กได้มากที่สุด โดยเด็กไม่สามารถถอดรหัสเรื่องการอบรมเลี้ยงดูของพ่อได้ ขณะที่ผู้ใหญ่สามารถถอดรหัสในเรื่องนี้

เด็กและผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 ส่วนใหญ่ถอดรหัสความหมายจากสิ่งที่เห็นได้ชัดเจน เด็กไม่สามารถเชื่อมโยงองค์ประกอบเข้ากับภาพรวมได้ และมีผู้ใหญ่ 3 คนที่สามารถถอดรหัสเรื่องชั้นของเด็กทั้งสองคนในเรื่องได้ รวมทั้งการศึกษาของเด็กชายกริชและเด็กชายกนิช

นอกจากนี้พบว่าเด็กไม่มีความสนใจหรือพูดถึงเรื่องการศึกษาของเด็กชายกริชและเด็กชายกนิชแม้ว่ามีกิจกรรมที่เห็นได้ชัดเจนคือการทำงานบ้านซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าเด็กได้รับการศึกษา ขณะที่ผู้ใหญ่จะให้ความสนใจพูดถึงเรื่องการศึกษามากกว่า

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลต่อการถอดรหัสของเด็กและผู้ใหญ่พบว่าขึ้นอยู่กับ การติดตามรับชมละครโทรทัศน์เรื่องสืบสาวราวรักอย่างต่อเนื่อง ความสามารถในการถอดรหัส ความหมายซึ่งผู้ใหญ่มีประสบการณ์มากกว่าจึงสามารถถอดรหัสความหมายได้ครอบคลุมและ ลึกซึ้งกว่าเด็ก นอกจากนี้ในเรื่องการเลือกใช้คำและความสามารถในการสื่อสารความคิด ผู้ใหญ่ สามารถเลือกใช้คำในการสื่อสารความคิดได้เฉพาะเจาะจงและมีความหมายครอบคลุมมากกว่า เช่นเด็กชายกรีซน้อยใจพอจึงทำตัวก้าวร้าวมีปัญหา และพ่อเข้มงวดเกินไป ขณะที่เด็กใช้คำว่า เกร ไม่ยอมทำการบ้าน

การวิเคราะห์การถอดรหัสความหมายของผู้ชมกลุ่มเด็กและผู้ใหญ่ต่อภาพเด็กในละคร โทรทัศน์ช่วงไพรม์ไทม์

ตารางที่ 5.1 เปรียบเทียบการถอดรหัสความหมายของผู้ชมเด็กและผู้ใหญ่

ผู้ชม	กลุ่ม	ลักษณะนิสัย ของตัวละคร	การตัดสินใจ ถูกผิด	ความสำนึก ที่ดี	การอบรม สั่งสอน	อื่นๆ
เด็ก	กลุ่มที่ 1	✓	✓	✓	✓	✓
	กลุ่มที่ 2	✓	✓	✓	✓	✓
	กลุ่มที่ 3	✓	✓	✓	x	✓
ผู้ใหญ่	กลุ่มที่ 1	✓	✓	✓	✓	✓
	กลุ่มที่ 2	✓	✓	✓	✓	✓
	กลุ่มที่ 3	✓	✓	✓	✓	✓

จากการศึกษาการถอดรหัสความหมายของผู้ชมกลุ่มเด็กและผู้ใหญ่ พบว่าทั้ง ผู้ชมกลุ่มเด็กและผู้ใหญ่สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องลักษณะของตัวละครได้ชัดเจนที่สุด รองลงมาคือความสำนึกที่ดีของเด็ก (Conscience) ได้แก่เรื่องความกตัญญู รองลงมาคือการ ตัดสินถูกผิด (Moral judgment) และการอบรมสั่งสอน (Socialization) ตามลำดับ โดยผู้ใหญ่ สามารถถอดรหัสความหมายเรื่องการอบรมสั่งสอนได้ดีกว่าเด็ก และยังสามารถแยกแยะได้ว่าเป็น การอบรมสั่งสอนแบบหัวโบราณที่เข้มงวดและห้ามปรามหรือแบบสมัยใหม่ที่ตอบคำถามและ อธิบายตามความเหมาะสม ผู้ใหญ่ยังเข้าใจว่าเด็กเป็นผู้ถูกอบรมสั่งสอน ส่วนผู้ใหญ่มีหน้าที่อบรม สั่งสอน

สำหรับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการถอดรหัสความหมายภาพเด็กและผู้ใหญ่ได้แก่ การติดตามรับชมละครโทรทัศน์อย่างต่อเนื่อง จะทำให้เข้าใจภาพเด็กและสิ่งที่คุณผลิตต้องการสื่อความหมายได้มากกว่า รวมทั้งความสามารถในการถอดรหัสความหมายและความกล้าแสดงความคิดเห็นของแต่ละบุคคล ส่วนปัจจัยเรื่องอายุไม่มีผลต่อการถอดรหัสความหมาย ทั้งนี้ผู้วิจัยเห็นว่าเนื่องมาจากการที่ผู้ผลิตเลือกใช้การสื่อความหมายที่เข้าใจได้ง่าย เหมาะกับผู้ชมทุกเพศทุกวัย

ในการถอดรหัสความหมายของผู้ใหญ่และเด็กนั้น ผู้ใหญ่จะสนใจเรื่องการทำงานและการศึกษาของเด็กในละครโทรทัศน์มากกว่า และในการเลือกใช้คำ พบว่าผู้ใหญ่มีความสามารถในการเลือกใช้คำที่อธิบายการกระทำและลักษณะนิสัยของตัวละครได้เฉพาะเจาะจงกว่าและมีความหมายที่ครอบคลุมมากกว่าเด็กเช่น ฉลาดแกมโกง เจ้าเล่ห์ ซื่อจกาน้อยใจพ่อ เข้มงวด ความรักแบบบีบบังคับ เป็นต้น ขณะที่เด็กจะใช้คำที่มีความหมายกว้างๆ เช่น เด็กดี เด็กไม่ดี เด็กเกเร เด็กสองคนชอบกัน เป็นต้น

นอกจากนี้ผู้ใหญ่จะมีความสามารถในการเชื่อมโยงความหมายจากองค์ประกอบต่างๆ เข้ากับภาพรวมของเด็กในละครโทรทัศน์ได้ โดยผู้ใหญ่มีความสามารถในการถอดรหัสความหมายที่แฝงอยู่ในองค์ประกอบต่างๆ นอกจากการกระทำ บทสนทนาหรือปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร ได้แก่ ความหมายของฉาก การแต่งกาย การแต่งหน้าและอุปกรณ์ประกอบฉาก เป็นต้น ขณะที่เด็กจะถอดรหัสจากการกระทำ บทสนทนา ตลอดจนปฏิสัมพันธ์ของตัวละคร ซึ่งเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนที่สุดและเข้าใจได้ง่ายที่สุด และมองข้ามการถอดรหัสความหมายจากองค์ประกอบอื่นๆ ได้แก่ฉาก การแต่งกายและอุปกรณ์ประกอบฉาก

จากการวิเคราะห์ด้วยแนวคิดการถอดรหัสความหมายของผู้รับสารพบว่าการถอดรหัสความหมายของเด็กและผู้ใหญ่มีจุดยืนในแบบที่ผู้ส่งสารต้องการ (Dominant-hegemonic position) มากที่สุด โดยจุดยืนแบบนี้ผู้รับสารจะมีจุดยืนที่เดียวกับผู้ส่งสาร และจะใช้รหัสของผู้ส่งสารเช่นกัน โดยความหมายที่ผู้รับสารอ่านได้จึงเป็นแบบเดียวกับที่ผู้ส่งสารต้องการ เรียกว่า preferred reading เช่น ลักษณะนิสัยของเด็กในละครโทรทัศน์ ความสำนึกที่ดีและการตัดสินใจผิด ที่ทั้งผู้ใหญ่และเด็กสามารถถอดรหัสความหมายได้ค่อนข้างครบถ้วน

รองลงมาคือจุดยืนที่ผู้รับสารจะต่อรองความหมายเสียใหม่ (Negotiated position) เช่นในเรื่องการอบรมสั่งสอนของผู้ใหญ่ ที่เด็กบางกลุ่มและผู้ใหญ่บางกลุ่มไม่สามารถถอตรัสเรื่องการอบรมสั่งสอนได้และไม่สามารถแยกแยะการอบรมสั่งสอนแบบผู้ใหญ่หัวโบราณและแบบผู้ใหญ่สมัยใหม่ได้นั่นเอง

สุดท้ายคือจุดยืนที่ผู้รับสารจะตีความคัดค้านต่อความหมายที่ผู้ส่งสารใส่รหัสมา (Opposition position) เห็นได้ชัดในการถอตรัสของผู้ใหญ่ เช่น ผู้ผลิตนำเสนอภาพเด็กที่น่ารักและน่าประทับใจ แต่ผู้ใหญ่กลุ่มที่ 1 มองว่าเป็นเด็กดัดจริต กระแฉะ ไม่น่ารัก เป็นต้น ส่วนในการถอตรัสความหมายของเด็กได้แก่การที่ผู้ผลิตต้องการนำเสนอว่าเชื่อมเป็นเด็กวัดชนๆ กันๆ แต่เป็นเด็กดี ไม่คิดร้ายกับใคร แต่เด็กถอตรัสความหมายว่าเชื่อมเป็นเด็กไม่ดีเพราะขี้โกหกและเกเร เป็นต้น